

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

16 martie 2022*

„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Siriei – Înghețarea fondurilor – Erori de apreciere – Criteriul omului de afaceri important care acționează în Siria – Presupunția unei legături cu regimul sirian – Răsturnarea prezumției”

În cauza T-249/20,

Abdelkader Sabra, cu domiciliul în Beirut (Liban), reprezentat de M. Lester, QC, și A. Bradshaw, solicator,

reclamant,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de T. Haas și V. Piessevaux, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect, cu titlu principal, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2020/212 a Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2020, L 43 I, p. 6), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/211 al Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2020, L 43 I, p. 1), a Deciziei (PESC) 2020/719 a Consiliului din 28 mai 2020 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2020, L 168, p. 66), și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/716 al Consiliului din 28 mai 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2020, L 168, p. 1), în măsura în care aceste acte îl vizează pe reclamant,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnul S. Gervasoni, președinte, doamna R. Frenedo și domnul J. Martín y Pérez de Nanclares (raportor), judecători,

grefier: doamna M. Zwozdziak-Carbonne, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 16 septembrie 2021,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

I. Istoricul litigiului și situația de fapt ulterioară introducerii acțiunii

- 1 Reclamantul, domnul Abdelkader Sabra, este un om de afaceri de cetățenie siriană și libaneză.
- 2 Condamnând în mod ferm represiunea violentă a manifestațiilor pașnice din diverse locuri din Siria și lansând un apel către autoritățile siriene de a se abține să recurgă la forță, Consiliul Uniunii Europene a adoptat, în temeiul articolului 29 TUE, Decizia 2011/273/PESC din 9 mai 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2011, L 121, p. 11). Având în vedere gravitatea situației, Consiliul a instituit embargoul asupra armelor, interzicerea exporturilor de echipamente care ar putea fi folosite pentru represiunea internă, restricții privind admiterea pe teritoriul Uniunii Europene, precum și înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale anumitor persoane și entități răspunzătoare de represiunea violentă împotriva populației civile din Siria.
- 3 Numele persoanelor răspunzătoare de represiunea violentă împotriva populației civile din Siria, precum și cele ale persoanelor fizice sau juridice și ale entităților asociate cu acestea sunt menționate în anexa la Decizia 2011/273. În temeiul articolului 5 alineatul (1) din această decizie, Consiliul, hotărând la propunerea unui stat membru sau a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, poate modifica anexa menționată. Numele reclamantului nu figura în aceasta la momentul adoptării deciziei în discuție.
- 4 Dat fiind că unele dintre măsurile restrictive adoptate împotriva Republicii Arabe Siriene intră în domeniul de aplicare al Tratatului FUE, Consiliul a adoptat, în temeiul articolului 215 alineatul (2) TFUE, Regulamentul (UE) nr. 442/2011 al Consiliului din 9 mai 2011 privind măsuri restrictive, având în vedere situația din Siria (JO 2011, L 121, p. 1). Conținutul acestui regulament este, în esență, identic cu cel al Deciziei 2011/273. Lista persoanelor, a entităților și a organismelor recunoscute fie ca răspunzătoare de represiunea în cauză, fie ca asociate respectivelor persoane răspunzătoare, cuprinsă în anexa II la regulamentul menționat, este identică cu cea din anexa la Decizia 2011/273. În temeiul articolului 14 alineatele (1) și (4) din Regulamentul nr. 442/2011, în cazul în care Consiliul decide să aplice măsurile restrictive vizate unei persoane fizice sau juridice, unei entități sau unui organism, acesta modifică anexa II în consecință și, pe de altă parte, revizuieste lista care figurează în aceasta periodic și cel puțin la fiecare 12 luni.
- 5 Prin Decizia 2011/782/PESC din 1 decembrie 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei și de abrogare a Deciziei 2011/273 (JO 2011, L 319, p. 56), având în vedere gravitatea situației din Siria, Consiliul a considerat necesară impunerea unor măsuri restrictive suplimentare. Din motive de claritate, măsurile impuse prin Decizia 2011/273 și măsurile suplimentare au fost integrate într-un instrument juridic unic. Decizia 2011/782 prevede la articolul 18 restricții în materie de admitere pe teritoriul Uniunii a persoanelor al căror nume figurează în anexa I la această decizie, iar la articolul 19 înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor și ale entităților al căror nume figurează în anexele I și II la decizia menționată.
- 6 Regulamentul nr. 442/2011 a fost înlocuit de Regulamentul (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului nr. 442/2011 (JO 2012, L 16, p. 1).

- 7 Decizia 2011/782 a fost înlocuită prin Decizia 2012/739/PESC a Consiliului din 29 noiembrie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Siriei și de abrogare a Deciziei 2011/782 (JO 2012, L 330, p. 21), înlocuită la rândul său prin Decizia 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2013, L 147, p. 14).
- 8 La 12 octombrie 2015, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2015/1836 de modificare a Deciziei 2013/255 (JO 2015, L 266, p. 75). În aceeași zi, acesta a adoptat Regulamentul (UE) 2015/1828 de modificare a Regulamentului nr. 36/2012 (JO 2015, L 266, p. 1).
- 9 Potrivit considerentului (6) al Deciziei 2015/1836, „Consiliul a evaluat că, din cauza controlului strict exercitat asupra economiei de către regimul sirian, un cerc restrâns de oameni de afaceri importanți care acționează în Siria [erau] în măsură să își mențină acest statut doar bucurându-se de o strânsă colaborare cu regimul și de sprijinul acestuia și exercitând influență în cadrul regimului” și „Consiliul consideră că ar trebui să dispună măsuri restrictive pentru a impune restricții privind admiterea și înghețarea tuturor fondurilor și resurselor economice care aparțin, se află în proprietatea ori posesia sau sunt controlate de oamenii de afaceri importanți care acționează în Siria identificați de Consiliu și enumerați în anexa I, pentru a-i împiedica pe aceștia să acorde sprijin financiar sau material regimului și pentru a crește, prin influența lor, presiunea asupra regimului însuși, determinându-l să își modifice politicile de represiune”.
- 10 Textul articolelor 27 și 28 din Decizia 2013/255 a fost modificat prin Decizia 2015/1836. Articolele respective prevăd, în urma acestei modificări, restricții la intrarea sau la tranzitul pe teritoriul statelor membre, precum și înghețarea fondurilor „oameni[lor] de afaceri importanți care acționează în Siria”, cu excepția cazului în care există „suficiente informații privind faptul că aceste persoane nu sunt sau nu mai sunt asociate regimului ori nu exercită influență asupra acestuia sau nu prezintă un risc real de eludare”.
- 11 Regulamentul 2015/1828 a modificat, printre altele, redactarea articolului 15 din Regulamentul nr. 36/2012 pentru a integra în acesta noile criterii de includere definite prin Decizia 2015/1836 și introduse în Decizia 2013/255.
- 12 Prin Decizia de punere în aplicare (PESC) 2020/212 a Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255 (JO 2020, L 43 I, p. 6) și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/211 al Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 36/2012 (JO 2020, L 43 I, p. 1) (denumite în continuare împreună „actele inițiale”), numele reclamantului a fost inserat la punctul 293 din tabelul A din listele persoanelor, entităților și organismelor vizate de măsurile restrictive care figurează în anexa I la Decizia 2013/255 și în anexa II la Regulamentul nr. 36/2012 (denumite în continuare împreună „listele în cauză”).
- 13 Pe de o parte, „informațiile de identificare” înscrise în listele în cauză menționează că reclamantul este de sex masculin, are cetățenie siriană și libaneză și s-a născut la 14 septembrie 1955. În plus, funcțiile sale sunt descrise ca fiind cele de proprietar al Sabra Maritime Agency; șef al Consiliului siriano-turc al oamenilor de afaceri; partener fondator al Phoenicia Tourism Company; președinte al Camerei de navigație maritimă din Siria. În sfârșit, „Phoenicia Tourism Company [LLC]” și „Sabra Maritime Agency” sunt menționate în acestea ca fiind „rude/asociați/entități sau parteneri de afaceri/legături” ale reclamantului.

- 14 Pe de altă parte, motivele includerii numelui reclamantului pe listele în cauză sunt redactate după cum urmează:

„Important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria, cu multiple interese economice, în special în sectorul maritim și al turismului. Fiind unul dintre cei mai importanți magnați din sectorul transportului maritim și un asociat apropiat în afaceri al lui Rami Makhlouf (susținător al regimului și văr cu președintele Bashar Al-Assad), Abdelkader Sabra oferă sprijin financiar și economic regimului sirian, inclusiv prin intermediul unor societăți offshore. Abdelkader Sabra beneficiază, de asemenea, de pe urma legăturilor sale cu regimul, care i-au permis să își extindă activitățile în sectorul imobiliar. Este implicat, de asemenea, în activități de spălare a banilor și activități comerciale în sprijinul regimului sirian și al asociațiilor acestuia.”

- 15 Prin scrisoarea din 16 martie 2020, reclamantul a solicitat Consiliului să îi furnizeze, printre altele, copii ale tuturor informațiilor și elementelor care susțineau includerea numelui său pe listele în cauză.
- 16 Ca răspuns la scrisoarea reclamantului menționată la punctul 15 de mai sus, la 6 aprilie 2020, Consiliul i-a comunicat documentul cu numărul de referință WK 1755/2020 INIT din 12 februarie 2020, cuprinzând elementele de probă care susțineau motivele includerii numelui său pe listele în cauză.
- 17 Prin scrisoarea din 4 mai 2020, reclamantul a prezentat observații cu privire la decizia de includere a numelui său pe listele în cauză în temeiul actelor inițiale și a solicitat Consiliului retragerea numelui său de pe listele menționate.
- 18 La 28 mai 2020, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2020/719 de modificare a Deciziei 2013/255 (JO 2020, L 168, p. 66) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/716 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 36/2012 (JO 2020, L 168, p. 1) (denumite în continuare împreună „actele de menținere”). În temeiul Deciziei 2020/719, aplicarea Deciziei 2013/255 a fost prelungită până la 1 iunie 2021. Numele reclamantului a fost menținut la punctul 293 din listele în cauză pe baza unor motive identice cu cele reținute în actele inițiale.
- 19 Prin scrisoarea din 2 iunie 2020, Consiliul l-a informat pe reclamant cu privire la decizia sa de menținere a includerii numelui său pe listele în cauză în temeiul actelor de menținere. În plus, acesta l-a informat că era în curs de a examina observațiile și documentația pe care reclamantul i le prezentase în scrisoarea sa din 4 mai 2020 (a se vedea punctul 17 de mai sus), ceea ce necesita, potrivit Consiliului, mai multe săptămâni de lucru, având în vedere numeroasele argumente invocate în susținerea cererii sale, precum și numărul ridicat de documente care o însoțeau.

II. Procedura și concluziile părților

- 20 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 28 aprilie 2020, reclamantul a introdus prezenta acțiune având ca obiect o cerere de anulare a actelor inițiale, în măsura în care aceste acte îl vizează.
- 21 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 10 iunie 2020, reclamantul, în temeiul articolului 86 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a adaptat cererea introductivă astfel încât aceasta să urmărească și anularea actelor de menținere, în măsura în care actele menționate îl vizează.

- 22 La 23 iulie 2020, Consiliul a depus la grefa Tribunalului memoriul în apărare, care răspunde de asemenea la memoriul în adaptare.
- 23 Replica și duplica au fost depuse la 6 octombrie și, respectiv, la 19 noiembrie 2020.
- 24 Faza scrisă a procedurii a fost închisă la 19 noiembrie 2020.
- 25 În cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul de procedură, la 9 iunie 2021, Tribunalul a solicitat părților să răspundă la o serie de întrebări. Părțile au răspuns la cererea de prezentare a unor documente în termenul stabilit.
- 26 La 6 septembrie 2021, reclamantul a depus o cerere motivată, în conformitate cu articolul 66 din Regulamentul de procedură, prin care a solicitat ca conținutul anumitor documente anexate la cererea introductivă, precum și anumite puncte din cererea introductivă și din replică, să nu fie citate în documentele aferente acestei cauze la care publicul are acces. În ședință, reclamantul a confirmat că cererea sa de omitere a anumitor date față de public se limita la documentele și la punctele menționate în scrisoarea din 6 septembrie 2021, ceea ce s-a consemnat în procesul-verbal al ședinței.
- 27 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința desfășurată la 16 septembrie 2021.
- 28 Reclamantul solicită Tribunalului:
- anularea actelor inițiale și a actelor de menținere (denumite în continuare, împreună, „actele atacate”) în măsura în care îl privesc;
  - obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.
- 29 Consiliul solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
  - obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată;
  - cu titlu subsidiar, în ipoteza în care Tribunalul ar anula măsurile restrictive adoptate împotriva reclamantului, menținerea efectelor Deciziei 2020/719 în ceea ce îl privește pe reclamant, până când anularea Regulamentului de punere în aplicare 2020/716 începe să producă efecte.

III. În drept

A. Cu privire la admisibilitatea anexelor la cererea de acordare a unui timp suplimentar pentru prezentarea pledoariei depusă de reclamant

- 30 Prin scrisoarea din 7 septembrie 2021, reclamantul a solicitat Tribunalului să îi acorde un timp suplimentar pentru prezentarea pledoariei, în vederea ședinței din 16 septembrie 2021. În cadrul acestei cereri, el a anexat două scrisori pe care le adresase Consiliului, prima din 8 martie 2021 și a doua din 9 iunie 2021.

- 31 Prezentarea acestor anexe nu se poate înscrie în cadrul articolului 85 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, care prevede că, cu titlu excepțional, părțile principale mai pot depune sau propune probe înainte de închiderea fazei orale a procedurii sau înainte de decizia Tribunalului de a se pronunța fără parcurgerea fazei orale a procedurii, cu condiția ca întârzierea în depunerea sau propunerea de probe să fie justificată. Astfel, pe de o parte, reclamantul nu indică, în scrisoarea sa din 7 septembrie 2021, că intenționează să depună scrisorile din 8 martie și din 9 iunie 2021 în conformitate cu această dispoziție și, pe de altă parte, nu prezintă nicio justificare pentru întârzierea în depunerea acestora.
- 32 Prin urmare, trebuie respinse ca fiind inadmisibile scrisorile din 8 martie și din 9 iunie 2021, anexate la cererea reclamantului de acordare a unui timp suplimentar pentru prezentarea pledoariei.

B. Cu privire la fond

- 33 În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv unic, întemeiat pe aprecierea eronată a elementelor de probă.
- 34 Reclamantul susține în esență că nu este în prezent un important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria, că nu este asociat cu regimul sirian, că nu face parte din cercul restrâns de oameni de afaceri importanți care acționează în Siria, astfel cum este definit în considerentul (6) al Deciziei 2015/1836, și că nu acordă sprijin material sau financiar regimului sirian, nici prin intermediul unor societăți stabilite în străinătate, nici prin orice alt mijloc.
- 35 Consiliul contestă argumentele reclamantului și susține în esență că elementele de probă conținute în documentul WK 1755/2020 INIT și în documentul cu numărul de referință WK 7118/2020 INIT din 23 iulie 2020 demonstrează că reclamantul este un important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria. În această privință, el contestă argumentele pe care reclamantul le prezintă pentru a răsturna prezumția unei legături între el și regimul sirian. În sfârșit, Consiliul consideră că reclamantul sprijină regimul sirian și beneficiază de pe urma acestuia.

1. Considerații introductive

- 36 Trebuie arătat că, potrivit jurisprudenței, efectivitatea controlului jurisdicțional garantat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene impune în special ca instanța Uniunii să se asigure că decizia prin care au fost adoptate sau menținute măsuri restrictive, care are o aplicabilitate individuală pentru persoana sau entitatea în cauză, are un temei de fapt suficient de solid. Aceasta presupune verificarea faptelor invocate în expunerea de motive pe care se bazează decizia menționată, astfel încât controlul jurisdicțional să nu se limiteze la aprecierea verosimilității abstracte a motivelor invocate, ci să privească aspectul dacă respectivele motive sau cel puțin unul dintre ele, considerat suficient în sine pentru susținerea deciziei în cauză, sunt întemeiate (Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 119).

- 37 Instanța Uniunii are sarcina să procedeze la această examinare solicitând, dacă este cazul, autorității competente a Uniunii să prezinte informațiile sau elementele de probă, confidentiale sau neconfidentiale, relevante pentru efectuarea unei asemenea examinări (a se vedea Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 120 și jurisprudența citată).
- 38 Astfel, în caz de contestare, autoritatea competentă a Uniunii este cea care are sarcina să demonstreze temeinicia motivelor reținute împotriva persoanei sau entității vizate, acestea din urmă neavând obligația să facă dovada negativă a netemeinicii motivelor menționate (Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 121).
- 39 În acest scop, autoritatea menționată nu este obligată să prezinte instanței Uniunii toate informațiile și toate elementele de probă inerente motivelor invocate în actul a cărui anulare se solicită. Se impune totuși ca informațiile sau elementele pe care le prezintă să susțină motivele reținute împotriva persoanei sau entității vizate (a se vedea Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 122).
- 40 În cazul în care autoritatea competentă a Uniunii furnizează informații sau elemente de probă pertinente, instanța Uniunii trebuie să verifice exactitatea materială a faptelor invocate prin prisma acestor informații sau elemente de probă și să aprecieze forța probantă a acestora din urmă în funcție de împrejurările speței și în lumina eventualelor observații formulate în legătură cu acestea, în special de persoana vizată (Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 124).
- 41 Conform jurisprudenței Curții, aprecierea temeinicii unei includeri trebuie efectuată prin examinarea elementelor de probă nu în mod izolat, ci în contextul în care se integrează (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 aprilie 2015, Anboubă/Consiliul, C-630/13 P, EU:C:2015:247, punctul 51, și Hotărârea din 21 aprilie 2015, Anboubă/Consiliul, C-605/13 P, EU:C:2015:248, punctul 50).
- 42 În sfârșit, în cadrul aprecierii gravității mizei, care face parte din controlul proporționalității măsurilor restrictive în cauză, se poate ține seama de contextul în care se înscriu aceste măsuri, de faptul că era urgentă adoptarea unor astfel de măsuri, care au ca obiect efectuarea de presiuni asupra regimului sirian pentru a înceta represiunea violentă împotriva populației, și de dificultatea obținerii unor probe mai precise într-un stat aflat în situație de război civil și care are un regim de natură autoritară (Hotărârea din 21 aprilie 2015, Anboubă/Consiliul, C-605/13 P, EU:C:2015:248, punctul 46).

2. Cu privire la motivele de includere și la stabilirea criteriilor de includere

- 43 Trebuie amintit că criteriile generale de includere enunțate la articolul 27 alineatul (1) și la articolul 28 alineatul (1) din Decizia 2013/255, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2015/1836, preluate, în ceea ce privește înghețarea fondurilor, la articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 36/2012, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2015/1828, prevăd că persoanele și entitățile care beneficiază de pe urma regimului sirian sau care sprijină regimul fac obiectul unor măsuri restrictive. De asemenea, articolul 27 alineatul (2) litera (a) și alineatul (3) și articolul 28 alineatul (2) litera (a) și alineatul (3) din Decizia 2013/255, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2015/1836, preluate, în ceea ce privește înghețarea fondurilor, la articolul 15 alineatul (1a) litera (a) și alineatul (1b) din Regulamentul nr. 36/2012,

astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2015/1828, prevăd că categoria „oameni[lor] de afaceri importanți care acționează în Siria” face obiectul unor măsuri restrictive, cu excepția cazului în care există suficiente informații cu privire la faptul că aceste persoane nu sunt sau nu mai sunt asociate regimului ori nu exercită influență asupra acestuia sau nu prezintă un risc real de eludare.

- 44 Pe de altă parte, după cum s-a menționat la punctul 14 de mai sus, motivele includerii numelui reclamantului pe listele în discuție sunt formulate după cum urmează:

„Important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria, cu multiple interese economice, în special în sectorul maritim și al turismului. Fiind unul dintre cei mai importanți magnați din sectorul transportului maritim și un asociat apropiat în afaceri al lui Rami Makhlouf (susținător al regimului și văr cu președintele Bashar Al-Assad), Abdelkader Sabra oferă sprijin financiar și economic regimului sirian, inclusiv prin intermediul unor societăți offshore. Abdelkader Sabra beneficiază, de asemenea, de pe urma legăturilor sale cu regimul, care i-au permis să își extindă activitățile în sectorul imobiliar. Este implicat, de asemenea, în activități de spălare a banilor și activități comerciale în sprijinul regimului sirian și al asociațiilor acestuia.”

- 45 Trebuie să se deducă din motivele includerii numelui reclamantului pe listele în cauză că numele său a fost inclus și menținut pe listele în cauză, în primul rând din cauza statutului său de om de afaceri important care își desfășoară activitatea în Siria și, în al doilea rând, a legăturii sale cu regimul sirian. Altfel spus, includerea numelui reclamantului se întemeiază, pe de o parte, pe criteriul definit la articolul 27 alineatul (2) litera (a) și la articolul 28 din Decizia 2013/255, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2015/1836, și la articolul 15 alineatul (1a) litera (a) din Regulamentul nr. 36/2012, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2015/1828, (criteriul omului de afaceri important care acționează în Siria) și, pe de altă parte, pe criteriul definit la articolul 27 alineatul (1) și la articolul 28 din decizia menționată, precum și la articolul 15 alineatul (1) litera (a) din regulamentul amintit (criteriul asocierii cu regimul).

3. *Cu privire la elementele de probă*

- 46 Pentru a justifica includerea numelui reclamantului pe listele în cauză, Consiliul a furnizat documentul WK 1755/2020 INIT, care cuprinde informații accesibile publicului, și anume linkuri, articole de presă și capturi de ecran care provin:
- de pe site-ul internet „Aliqtisadi”, consultat la 24 septembrie 2018, pe care reclamantul este prezentat ca directorul Camerei de Comerț siriano-turcă, proprietarul Sabra Maritime Agency și un investitor în sectorul turismului; reclamantul este descris de asemenea ca fiind unul dintre cei mai importanți 100 de oameni de afaceri din Siria, președintele fondator al Camerei de navigație maritimă sirieni, precum și un asociat fondator al Phoenicia Tourism Company, la care deține 85 % din capital;
  - de pe site-ul internet „Syriandays”, care, într-un articol publicat la 10 februarie 2015, intitulat „Abdelkader Sabra is the President of the Syrian Chamber of Shipping” (Abdelkader Sabra, este președintele Camerei de navigație maritimă siriene), arată că comitetul directorilor Camerei de navigație maritimă siriene a organizat prima reuniune a celei de a treia ședințe a alegerilor în prezența ministrului transportului sirian, acesta din urmă făcând referire la rolul important al camerei respective; în plus, articolul dă numele persoanelor care au câștigat votul pentru atribuirea diferitor posturi, numele reclamantului figurând în acesta ca obținând postul

de președinte; în sfârșit, se menționează că această cameră a fost creată prin Legea nr. 20 din 2006 și se distinge pentru susținerea sa în sectorul transportului maritim;

- de pe site-ul internet „The Syria Report”, consultat la 31 octombrie 2018, care arată că Phoenicia Tourism Company a fost înființată la 5 iulie 2012 la Tartus (Siria) în sectorul dezvoltării proiectelor hoteliere și, în plus, semnalează că reclamantul deține 85 % din acțiunile acestei societăți, capitalul total fiind de 1 milion de lire siriene (SYP) (aproximativ 1 313 de euro);
- de pe site-ul internet „The Syria Report”, care, într-un articol publicat la 26 noiembrie 2012, intitulat „Ministry of Tourism Awards New Contract to manage Arwad Hotel” (Ministerul Turismului atribuie un nou contract pentru administrarea hotelului din Arwad), arată că Ministerul Turismului sirian a atribuit Phoenicia Tourism Company un contract pentru dezvoltarea și administrarea unui hotel de patru stele situat pe insula Arwad (Siria), durata contractului fiind stabilită pentru 60 de ani; potrivit articolului, hotelul va avea 150 de paturi, iar costul de dezvoltare este estimat la 700 de milioane SYP (aproximativ 919 009 de euro); se arată de asemenea că reclamantul, descris ca un investitor cunoscut din Tartus, își desfășoară activitatea în mai multe sectoare, printre care sectorul maritim și cel al comerțului;
- de pe site-ul internet „The Syria Report”, consultat la 1 noiembrie 2018, potrivit căruia reclamantul este directorul general al Sabra Group, care include Agenția maritimă Riamar Shipping, care deține opt nave amaratate în portul Tartus; se arată de asemenea că Sabra Group exportă ulei de măsline și are 250 de angajați;
- de la agenția de presă Reuters, care, într-un articol din 15 noiembrie 2013, intitulat „Exclusive – [Bashar Al-] Assad allies profit from Syria’s lucrative food trade” (În exclusivitate – Aliații Bashar Al-Assad beneficiază de comerțul lucrativ cu produse alimentare sirian), semnalează că, prin utilizarea unor societăți fictive și a întreprinderilor de transport maritim, o rețea comercială și logistică discretă se remarcă și are ca scop nu numai obținerea de produse alimentare, ci și generarea unor mari câștiguri pentru membrii cercului restrâns al Bashar Al-Assad; potrivit acestui articol, Yass Marine, înregistrată la Tripoli (Liban) și în Siria, ar face parte din aceste întreprinderi; articolul semnalează că, potrivit informațiilor privind traficul maritim ale societății de analiză a datelor maritime Windward, vrachiere cu marfă solidă ale Yass Marine au efectuat livrări în Siria în ultimele luni provenind din porturile din Ucraina, din Rusia și din Liban; în plus, potrivit articolului, reclamantul, unul dintre cei mai importanți magnați maritimi din Siria, ar fi implicat în comerțul maritim către aceste țări; în sfârșit, articolul semnalează că site-uri internet ale opoziției, precum și un registru al afacerilor arată că reclamantul era acționar al Cham Holding, o societate „sanționată” și legată de Rami Makhoulf;
- de la ziarul *Le Monde*, care, într-un articol publicat la 30 mai 2014, intitulat „Acești oligarhi sirieni care susțin regimul [lui Bashar Al-]Assad”, arată că Rami Makhoulf, împreună cu alte trei persoane, printre care și reclamantul, a investit în importul de produse alimentare, printre care grâu, orez, zahăr și ceai, care nu sunt supuse embargoului european, spre deosebire de petrol;
- de pe site-ul internet „World Crunch”, care, într-un articol publicat la 3 iunie 2014, intitulat „The Shady Syrian Oligarchs Who Keep The Regime afloat” (Oligarhii sirieni suspicioși care mențin regimul sirian pe linia de plutire), reia, în ceea ce îl privește pe reclamant, aceleași informații precum cele semnalate în articolul din ziarul *Le Monde* citat la liniuța de mai sus;

- de pe site-ul internet „Eqtasad”, care, într-un articol publicat la 27 ianuarie 2019, intitulat „Abdelkader Sabra, partner of Rami Makhoulf, who is still Raising the Turkish flag in the office” (Abdelkader Sabra, asociat al Rami Makhoulf care ridică încă drapelul turc în biroul său), îl descrie pe reclamant ca beneficiind de politica lui Bashar Al-Assad care, începând din anul 2002, a permis unei „clase sociale importante” să investească în Siria; potrivit articolului, acesta a înființat Agenția maritimă Abdul kader Sabra (denumită în continuare „AKSSA”) în anul 2002, societate care a ajuns să aibă o flotă de peste 350 de nave; articolul indică de asemenea că acesta este președintele Camerei de navigație maritimă siriene de la înființarea sa în anul 2006, precum și directorul Camerei de Comerț siriano-turcă și vicepreședintele Camerei de Comerț siriano-rusă; este, de asemenea, descris ca fiind unul dintre asociații importanți ai Rami Makhoulf; potrivit acestui articol, activitățile reclamantului în sectorul maritim îi permiteau să efectueze relații comerciale cu mai multe țări, printre care în special Italia, Grecia, Turcia și Cipru; în această privință, potrivit articolului, reclamantul a fost numit director al Camerei de Comerț siriano-turcă, având un rol major în dezvoltarea relațiilor comerciale și politice cu Turcia; articolul semnaleză de asemenea că reclamantul a investit în „sistemul Assad” în cel mai bun mod posibil, devenind o figură importantă în mai multe sectoare; în plus, potrivit articolului, începând din 2005, acesta a început să își extindă activitățile și a investit în domeniul imobiliar și al comerțului cu produse alimentare cu Rami Makhoulf; articolul indică de asemenea că a întemeiat o uzină de producție de ulei de măsline, produs pe care l-a exportat în cantități mari, precum și o altă uzină pentru fabricarea recipientelor din sticlă, din plastic și din metal; potrivit articolului, după revoluția din 2011 și adoptarea unor „sanțiuni” împotriva Cham Holding și a bărbaților de afaceri implicați în această societate, reclamantul s-a retras rapid din această societate și și-a proclamat nevinovăția; din anul 2012, continuă articolul, acesta s-a deplasat progresiv în Liban și și-a gestionat afacerile din această țară, ceea ce a determinat regimul să îi pună sub sechestru proprietățile imobiliare și mobiliare, acuzându-l că a introdus bunuri de contrabandă în Siria; potrivit articolului menționat, acest lucru a fost descris de un număr important de observatori drept o tentativă de a-l proteja, în special de „sanțiuni”, cu condiția să furnizeze anumite servicii regimului sirian din alt loc; articolul adaugă că nu a existat nicio veste referitoare la reclamant până la începutul anului 2018, an în care acesta din urmă și alți oameni de afaceri sirieni au obținut cetățenia libaneză; în sfârșit, în această privință, articolul indică, pe de o parte, că mass-media libaneză a lansat o campanie împotriva sa, acuzând statul libanez de complot cu oameni de afaceri pentru a găsi un mijloc de a eluda măsurile restrictive care le sunt impuse, și, pe de altă parte, că acesta a obținut cetățenia libaneză datorită activității sale cu Hezbollah, care variază de la spălare de bani la aprovizionări comerciale pentru partid, activități pentru care s-a servit de flota sa de nave;
- de pe site-ul internet „The Syria Report”, care, într-un articol publicat la 5 iunie 2018, intitulat „Dozens of Syrian Investors to be granted Lebanese Citizenship” (Zeci de investitori sirieni vor obține cetățenia libaneză), semnaleză că reclamantul este un investitor important din Tartus care își desfășoară activitatea în sectorul maritim, că, în plus, numeroși investitori sirieni se confruntă cu probleme pentru a deschide și pentru a opera un cont bancar în Liban și că obținerea unei cărți de identitate libaneze ar ajuta la depășirea acestei dificultăți și ar putea fi solicitată pentru acest motiv;
- de pe site-ul internet „al Arabiya News”, care, într-un articol publicat la 8 iunie 2018, intitulat „Lebanese nationality to Syria involved in smuggling... Know it!” [Cetățenia libaneză pentru Siria implicată în contrabandă... Să o știți!], se referă la controversa creată prin acordarea cetățeniei libaneze unui mare număr de persoane din mai multe țări, printre care Siria; potrivit acestui articol, reclamantul figurează printre persoanele care au fost naturalizate; este descris

aici că acesta are relații financiare „suspicioase” cu regimul lui Bashar Al-Assad și în special cu Rami Makhlouf; în această privință, articolul citează informațiile privind parteneriatul dintre acesta din urmă și reclamant, astfel cum reies din articolul din 30 mai 2014 publicat de *Le Monde*, menționat mai sus; articolul semnalează că reclamantul este un „om de birou”, că era ambasador onorific al Turciei în Siria, că a ocupat funcția de director al Camerei de Comerț siriano-turcă în anul 2012 și că a fost vicepreședinte al Camerei de Comerț siriano-rusă de la înființarea sa; acesta adaugă că reclamantul este președintele Camerei de navigație maritimă siriană, că este un acționar al Cham Holding, dar că includerea acestei societăți pe listele măsurilor restrictive ale Uniunii și ale Statelor Unite ale Americii l-a determinat să se îndepărteze de mass-media și să se prezinte ca nemaifăcând parte din acestea; articolul adaugă că AKSSA, o companie maritimă specializată în administrarea și în proprietatea navelor, are două sucursale în Italia și în Grecia și deține, în plus, OVO (Olive Virgin Oil Company), care exportă ulei de măsline; articolul menționează de asemenea una dintre cele mai mari uzine din regiune, care produce recipiente din sticlă, din metal și din plastic; potrivit articolului menționat, reclamantul este președintele Abdelkader Sabra Group, cu sediul în provincia care se află pe coasta Tartus; în sfârșit, articolul menționează că bunurile imobile și mobile ale AKSSA au fost puse sub sechestru în anul 2012 în temeiul deciziei nr. 932 a Ministerului Finanțelor sirian, ca urmare a unei încălcări a normelor de import constând în contrabanda de bunuri în cauza nr. 208 din anul 2012; articolul adaugă că reclamantul a decis să soluționeze cauza pe cale amiabilă, astfel încât punerea sub sechestru a fost ridicată după plata unei amenzi;

- de pe site-ul internet „Asharq Al-Awsat”, care, într-un articol publicat la 8 iunie 2018, intitulat „Exclusive – 4 «Suspicious» Names behind freezing of Lebanon’s Naturalization decree” (În exclusivitate – 4 nume „suspecte” aflate la originea suspendării decretului de naturalizare libanez), furnizează detalii privind publicarea de către autoritățile libaneze a 400 de nume de persoane care au dobândit cetățenia libaneză conform unui decret guvernamental controversat și îl menționează, în plus, pe reclamant ca fiind președintele Camerei de navigație maritimă siriană;
- de pe site-ul internet „Enab Baladi”, care, într-un articol din 10 iunie 2018, intitulat „The establishment of companies and naturalization... Lebanon ride [Bashar Al-]Assad to circumvent sanctions” (Crearea de societăți și naturalizarea... Libanul îl ajută pe Bashar Al-Assad pentru eludarea sancțiunilor), indică faptul că printre numele persoanelor care au fost incluse în decretul de naturalizare libanez figurează cel al reclamantului, descris ca fiind unul dintre cei 100 de oameni de afaceri cei mai importanți din Siria; potrivit articolului, acesta deține Sabra Maritime Agency, este directorul Camerei de Comerț siriano-turcă și este „primul” președinte al Camerei de navigație maritimă siriană; articolul menționează de asemenea Cham Holding, deținută de Rami Makhlouf, din care s-a retras după ce Statele Unite ale Americii au impus „sancțiuni” în privința acestei societăți; în sfârșit, articolul adaugă că, potrivit unui analist, oameni de afaceri sirieni doresc să se elibereze de „sancțiunile” impuse împotriva lor; în această privință, obținerea cetățeniei libaneze le permite, potrivit articolului, să deschidă conturi și să facă depozite în bănci libaneze;
- de pe site-ul internet „Al Janoubia”, care, într-un articol publicat la 8 iunie 2018, intitulat „Abdelkader Sabra became Lebanese” (Abdelkader Sabra a devenit libanez), precizează că numele reclamantului a devenit recent celebru ca urmare a decretului de naturalizare publicat în Liban, că este apropiat al președintelui Bashar Al-Assad și este un acționar important al Cham Holding, deținută de Rami Makhlouf;

- de pe site-ul internet al Middle East Institute for Research and Strategic Studies (MEIRSS), care, într-un articol publicat la 20 iunie 2018, intitulat „Lebanese Nationalization decree: Sanction Evasion & Shady Business?” (Decretul libanez de naturalizare: eludarea sancțiunilor și afaceri suspicioase?) menționează decretul prezidențial care a acordat cetățenia libaneză unui număr de 407 de străini din diferite țări; articolul se referă de asemenea la controversa politică și mediatică generată de acest decret, precizează că mai multor oameni de afaceri sirieni apropiați ai președintelui Bashar Al-Assad li s-a acordat cetățenia libaneză, că numărul de indivizi naturalizați sunt legați financiar și politic de regimul sirian și fac obiectul unei monitorizări continue și al unor măsuri restrictive din partea Uniunii și a Statelor Unite ale Americii și că, pe de altă parte, reclamantul, căruia i s-a încredințat cetățenia libaneză, este un membru al Uniunii Europene. În sfârșit, articolul arată că acesta a contribuit la înființarea unei societăți în Liban, denumită Yass Marine Group, care a fost implicată într-un scandal în Siria privind siguranța alimentară.
- 47 În plus, Consiliul a furnizat documentul cu numărul de referință WK 7118/2020 INIT din 23 iulie 2020, care conținea informații accesibile în mod public, pentru a susține includerea numelui reclamantului pe listele în cauză.
- 48 Trebuie amintit că actele inițiale și actele de menținere au fost adoptate la 17 februarie și, respectiv, la 28 mai 2020.
- 49 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, legalitatea unui act al Uniunii trebuie să fie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data adoptării actului (a se vedea Hotărârea din 3 septembrie 2015, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Comisia, C-398/13 P, EU:C:2015:535, punctul 22 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 4 septembrie 2015, NIOC și alții/Consiliul, T-577/12, nepublicată, EU:T:2015:596, punctul 112 și jurisprudența citată). În consecință, Consiliul nu poate invoca în fața Tribunalului, pentru a justifica temeinicia includerii numelui reclamantului pe listele în cauză și a menținerii sale, elemente pe care nu s-a întemeiat la adoptarea actelor atacate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 aprilie 2021, Al Tarazi/Consiliul, T-260/19, nepublicată, EU:T:2021:187, punctul 69 și jurisprudența citată).
- 50 Întrucât documentul cu numărul de referință WK 7118/2020 INIT este ulterior adoptării actelor atacate, acesta nu poate fi, așadar, luat în considerare în cadrul examinării prezentei acțiuni. În consecință, argumentele părților care se bazează pe acest document nu pot fi admise.
- 51 Pe de altă parte, în ședință, reclamantul a susținut pentru prima dată că 18 dintre elementele de probă pe care s-a întemeiat Consiliul pentru a stabili temeinicia motivelor de includere care îl priveau erau vechi, întrucât datau dinaintea anului 2015, sau nu conțineau nicio indicație privind datele.
- 52 Acest nou argument, care pare a trebui interpretat în sensul că urmărește să repună în discuție fiabilitatea sau relevanța anumitor elemente de probă prezentate de Consiliu, trebuie respins ca inadmisibil. Astfel, reclamantul nu a precizat elementele de probă a căror fiabilitate sau relevanță intenționa să o pună la îndoială, ceea ce nu a permis Consiliului să își asigure apărarea cu privire la acest aspect și nu permite Tribunalului să se pronunțe (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 6 februarie 2019, TN/ENISA, T-461/17, nepublicată, EU:T:2019:63, punctul 65 și jurisprudența citată). În orice caz, nu este de competența Tribunalului să cerceteze și să identifice în anexe elementele de probă pe care le-ar putea considera ca fiind cele pe care reclamantul a intenționat să le critice (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 5 octombrie 2020, Broughton/Eurojust, T-87/19, nepublicată, EU:T:2020:464, punctul 58).

4. Cu privire la statutul de important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria

- 53 Trebuie să se verifice dacă ansamblul elementelor de probă prezentate de Consiliu îndeplinește sarcina probei care îi revine acestuia în temeiul jurisprudenței amintite la punctul 38 de mai sus și constituie astfel o serie de indicii suficient de concrete, precise și concordante pentru a susține primul motiv de includere a numelui reclamantului pe listele în cauză.
- 54 Din motivele de includere, astfel cum au fost amintite la punctele 14 și 44 de mai sus, reiese că statutul său de important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria se întemeiază pe interesele sale economice, în primul rând, în sectorul maritim, în al doilea rând, în sectorul turismului și, în al treilea rând, în alte sectoare. Trebuie să se examineze de asemenea, în acest cadru, diferitele posturi pe care le ocupă reclamantul.

a) Cu privire la interesele economice ale reclamantului în sectorul maritim

- 55 În primul rând, este necesar să se constate că de pe site-urile internet „Aliqtisadi” și „Enab Baladi” reiese că reclamantul deține Sabra Maritime Agency. În al doilea rând, potrivit informațiilor publicate pe site-urile internet „Eqstad” și „al Arabiya News”, reclamantul este proprietarul AKSSA, întreprindere care își desfășoară activitatea în sectorul transportului maritim, specializată în administrarea și proprietatea navelor. Potrivit articolului publicat pe „al Arabiya News”, această societate deține două sucursale, situate în Italia și în Grecia. În al treilea rând, potrivit articolului publicat pe site-ul internet „The Syria Report”, reclamantul este directorul general al Sabra Group, care include Riamar Shipping, ce deține opt nave amaranate în portul Tartus. În sfârșit, în al patrulea rând, potrivit informațiilor publicate pe site-ul internet al agenției de presă Reuters și pe site-ul internet al MEIRSS, reclamantul este proprietarul societății Yass Marine, cu sediul în Liban și în Siria.
- 56 Astfel, elementele de probă conținute în documentul WK 1755/2020 INIT tind să demonstreze că reclamantul are interese economice multiple în sectorul maritim. În schimb, trebuie să se constate că aceste elemente de probă nu menționează nici Navi Wood, nici Abdulkader Sabra & Ahmad Mushir Sharif Shipping Agency, entități la care reclamantul face referire în înscrisurile sale. Or, având în vedere sarcina probei care revine Consiliului, astfel cum a fost amintită la punctul 38 de mai sus, și jurisprudența citată la punctul 49 de mai sus, nu se poate admite ca Consiliul să invoce afirmațiile reclamantului în cadrul cererii introductive pentru a justifica temeinicia actelor atacate. În consecință, Navi Wood și Abdulkader Sabra & Ahmad Mushir Sharif Shipping Agency nu pot fi luate în considerare pentru a demonstra că reclamantul are interese economice în sectorul maritim.
- 57 În ceea ce privește multiplele sale interese economice în sectorul maritim, reclamantul afirmă că acestea sunt neglijabile în prezent, în măsura în care toate întreprinderile sale ar fi dizolvate, cu excepția AKSSA, care ar cunoaște totuși pierderi serioase.
- 58 În primul rând, în ceea ce privește AKSSA, reclamantul a prezentat, pe de o parte, situațiile financiare ale acestei societăți pentru anii 2004, 2010, 2017, 2018 și 2019, auditate de A, și, pe de altă parte, un grafic care ilustrează numărul anual de numiri de nave pentru această societate în cursul aceluiași ani.

- 59 În sfârșit, reclamantul a prezentat, în anexa la replică, un tabel în care figurează numărul de numiri de nave pentru fiecare dintre agențiile maritime siriene în cursul anului 2017. Aceste date provin, potrivit reclamantului, de la Camera de navigație maritimă siriană. Ar fi vorba despre informații sensibile din punct de vedere comercial care ar fi fost furnizate în mod informal la cerere.
- 60 Consiliul repune în discuție, în esență, fiabilitatea elementelor de probă prezentate de reclamant. În această privință, el arată că răspunsul la întrebarea dacă situațiile financiare prezentate au fost auditate de un intervenient independent sau dacă au fost pur și simplu stabilite de reclamant sau de un reprezentant al AKSSA nu reiese în mod clar din acestea. Același lucru ar fi valabil pentru graficul care ilustrează numărul anual de numiri ale unor nave ale acestei societăți.
- 61 În ceea ce privește situațiile financiare, Consiliul adaugă, în duplică, că documentul prezentat de reclamant în anexa la replică, care constă într-o copie a repertoriului asociației siriene a profesiilor din domeniul finanțelor și al contabilității, în care A ar figura în calitate de auditor independent, nu ar fi de natură să demonstreze că aceste situații financiare au fost verificate de un auditor independent sau că ștampila care figurează în respectivele situații financiare provine într-adevăr din A.
- 62 În sfârșit, în ceea ce privește tabelul care provine de la Camera de navigație maritimă siriană, Consiliul observă că acest document nu conține nicio marcă oficială care să permită cititorului să cunoască sursa de la care provine. Numai observațiile reclamantului ar stabili o legătură între acest document și Camera de navigație maritimă siriană.
- 63 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, activitatea Curții și a Tribunalului este guvernată de principiul liberei aprecieri a probelor și că singurul criteriu de apreciere a valorii probelor prezentate constă în credibilitatea acestora. În plus, pentru a aprecia valoarea probantă a unui document, trebuie să se verifice verosimilitatea informațiilor conținute de acesta, printre altele, de originea documentului, de împrejurările întocmirii acestuia, de destinatarul său și să se ridice problema dacă pare logic și fiabil având în vedere cuprinsul său (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 septembrie 2012, Shell Petroleum și alții/Comisia, T-343/06, EU:T:2012:478, punctul 161 și jurisprudența citată).
- 64 În speță, în ceea ce privește, *primo*, situațiile financiare prezentate de reclamant, este necesar să se arate că acesta prezintă o copie a registrului asociației siriene a profesiilor din domeniul finanțelor și al contabilității, în care figurează A. Prin urmare, este vorba despre un auditor independent.
- 65 Desigur, numele lui A nu apare în situațiile financiare furnizate de reclamant. Cu toate acestea, Tribunalul nu identifică neregularități vădite sau indicii precise care să permită să se pună la îndoială că aceste situații financiare au fost auditate de auditorul independent A. În plus, Consiliul nu invocă existența unor incoerențe în cadrul acestor documente de natură să le nege orice caracter logic și fiabil în sensul jurisprudenței amintite la punctul 63 de mai sus.
- 66 În ceea ce privește, *secundo*, graficul produs, reclamantul a recunoscut, în replică, faptul că l-a realizat el însuși. În această privință, graficul respectiv se întemeiază pe datele referitoare la numărul de nave numite pentru AKSSA preluate în situațiile financiare, astfel încât faptul că reclamantul l-a elaborat el însuși nu are niciun impact asupra caracterului său logic și fiabil.
- 67 În sfârșit, în ceea ce privește, *tertio*, tabelul prezentat de reclamant, trebuie să se constate, asemenea Consiliului, că, în lipsa unor elemente din tabelul care leagă datele cuprinse în acesta de Camera de navigație maritimă siriană, originea acestor date este necunoscută. În plus,

numărul de nave numite pentru AKSSA potrivit acestui tabel diferă de cel care rezultă din situațiile financiare ale AKSSA. În aceste împrejurări, tabelul nu poate avea un caracter suficient de logic și de fiabil, conform jurisprudenței amintite la punctul 63 de mai sus, și trebuie înlăturat.

- 68 În schimb, situațiile financiare și graficul pot fi luate în considerare de Tribunal.
- 69 În această privință, din lectura situațiilor financiare ale AKSSA comunicate de reclamant reiese că societatea respectivă a suferit o diminuare semnificativă a numărului de nave desemnate și a venitului său net. Astfel, numărul de nave desemnate pentru această societate a scăzut, trecând de la 145 în 2004 la 3 în anul 2019. De asemenea, venitul net a cunoscut o scădere, întrucât a trecut de la 652 831,44 dolari americani (USD) (aproximativ 591 654,38 euro) în anul 2004 la 5 989,00 USD (aproximativ 5 427,77 euro) în anul 2019. Cu toate acestea, venitul net continuă să fie pozitiv. Cu alte cuvinte, din punct de vedere contabil, societatea nu este deficitară. În plus, numărul de nave desemnate pentru AKSSA în anul 2018 era mai mare decât cel din 2017, chiar dacă venitul net a scăzut între acești doi ani. În plus, astfel cum a remarcat Consiliul în ședință, cheltuielile legate de salarii au scăzut puțin în perioada 2004-2019, sugerând cel puțin o anumită stabilitate în cadrul personalului angajat. De asemenea, cheltuielile legate de apă și de electricitate au crescut, ceea ce demonstrează cel puțin continuarea activității AKSSA. În sfârșit, trebuie să se ia în considerare rezultatele AKSSA în contextul general al situației sectorului maritim sirian. Astfel, după cum reiese din articolul publicat la 9 octombrie 2013 de agenția de presă Reuters și intitulat „Syria’s shipping trade struggles as war risks bite” (Comerțul maritim din Siria, afectat de riscurile războiului, cunoaște dificultăți), prezentat de reclamant, numărul de nave care andochează în porturile siriene a cunoscut o scădere puternică din cauza conflictului din Siria. În aceste împrejurări, diminuarea numărului de nave desemnate pentru AKSSA și a venitului său net nu poate pune în evidență în mod necesar pierderea sa de importanță în sectorul de activitate al agențiilor maritime.
- 70 Rezultă din cele ce precedă că reclamantul nu a reușit să demonstreze că interesul economic pe care îl reprezintă pentru el proprietatea AKSSA era neglijabil.
- 71 În al doilea rând, în ceea ce privește Sabra Maritime Agency și mai precis afirmația reclamantului potrivit căreia această societate a fost naționalizată, din captura de ecran obținută de pe site-ul internet al Ministerului Transporturilor sirian, care conține o descriere a sectorului maritim, prezentat de reclamant, reiese că, începând cu 1 ianuarie 1981, agenția maritimă a guvernului sirian a devenit unicul agent pentru toate companiile maritime, proprietarii de nave și transportatorii către porturile siriene. Din lectura acestei descrieri se poate deduce că sectorul de activitate al agențiilor maritime a fost naționalizat în Siria începând cu data respectivă. Cu toate acestea, rezultă de asemenea că Decretul legislativ nr. 55 din 2002 a autorizat dezvoltarea unor activități în sectorul de activitate al agențiilor maritime de către persoane fizice și juridice pentru desemnarea unor nave comerciale către porturile siriene atât în domeniul transportului de pasageri, cât și în cel al transportului de mărfuri. Trebuie dedus de aici că, în temeiul acestui decret legislativ, sectorul de activitate al agențiilor maritime a fost privatizat începând cu anul 2002.
- 72 În ceea ce privește argumentul reclamantului potrivit căruia licența societății Sabra Maritime Agency a fost anulată ca urmare a naționalizării sale, această societate devenind ulterior inactivă și fiind, în sfârșit, radiată din Registrul Comerțului, trebuie arătat că reclamantul prezintă o scrisoare a Directoratului pentru comerțul intern și protecția consumatorilor din Tartus din 28 septembrie 2020, potrivit căreia anumite denumiri sociale nu figurează în Registrul Comerțului al departamentului Tartus. Este vorba în special despre următoarele denumiri sociale: Sabra Group, Sabra Maritime Agency și Yass Marine.

- 73 Trebuie să se constate că Sabra Maritime Agency este una dintre denumirile sociale menționate în scrisoarea citată la punctul 72 de mai sus. Rezultă de aici că, deși reclamantul nu a reușit să demonstreze că această agenție fusese naționalizată, el a făcut totuși dovada că nicio societate cu această denumire nu este înregistrată în Registrul Comerțului al departamentului Tartus.
- 74 Or, în lipsa unor elemente de probă prezentate de Consiliu pentru a demonstra că Sabra Maritime Agency ar fi fost înregistrată în Registrul Comerțului al departamentului Tartus sub un nume diferit, concluzia formulată la punctul 73 de mai sus nu poate fi repusă în discuție de argumentul Consiliului potrivit căruia, în esență, denumirile sociale în cauză, „astfel cum sunt menționate literal” în scrisoarea Directoratului pentru comerțul intern și al protecția consumatorilor din Tartus din 28 septembrie 2020, nu sunt înregistrate în Registrul Comerțului al departamentului Tartus. De asemenea, în lipsa unor elemente concrete, trebuie respins argumentul Consiliului întemeiat pe faptul că numele entităților poate cunoaște anumite variații mai ales din cauza problemelor de traducere.
- 75 În al treilea rând, în ceea ce privește Riamar Shipping, care, potrivit reclamantului, ar fi dizolvată, trebuie arătat că, potrivit Rezoluției nr. 77 a Directoratului pentru comerțul intern și protecția consumatorilor din Tartus din 20 noiembrie 2018, prezentată de reclamant, mențiunea „Abdulkader Sabra & Co (RIAMAR SHIPPING)”, al cărei obiect social este gestionarea transportului maritim, a fost eliminată din Registrul Comerțului, în special din cauza dizolvării sale prin acordul asociaților săi din 27 iunie 2018. În plus, din rezoluția menționată reiese că Riamar Shipping este denumirea comercială a Abdulkader Sabra & Co. Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că Abdulkader Sabra & Co, denumire socială căreia îi corespunde denumirea comercială Riamar Shipping, a fost efectiv dizolvată.
- 76 În al patrulea rând, în ceea ce privește afirmația reclamantului potrivit căreia Sabra Group nu există, trebuie să se constate că Sabra Group este una dintre denumirile sociale menționate în scrisoarea citată la punctul 72 de mai sus. Rezultă că nicio societate care poartă această denumire nu este înregistrată în Registrul Comerțului al departamentului Tartus.
- 77 Pe de altă parte, Consiliul a invocat ipoteza că Sabra Group ar fi, în realitate, Abdulkader Sabra & Co. Cu toate acestea, această afirmație nu este susținută în niciun fel. În orice caz, din cuprinsul punctului 75 de mai sus reiese că Abdulkader Sabra & Co nu mai există.
- 78 În al cincilea rând, în ceea ce privește Yass Marine, despre care reclamantul pretinde că nu a auzit niciodată, trebuie să se constate, în orice caz, că Yass Marine este una dintre denumirile sociale menționate în scrisoarea citată la punctul 72 de mai sus. Rezultă că nicio societate care poartă această denumire nu este înregistrată în Registrul Comerțului al departamentului Tartus. Or, astfel cum s-a arătat la punctul 74 de mai sus, această constatare nu poate fi repusă în discuție de argumentul, nesusținut, al Consiliului potrivit căruia, în esență, numele entităților poate cunoaște anumite variații în special din cauza unor probleme de traducere.
- 79 În plus, din certificatul din 29 aprilie 2020 al Registrului Comerțului libanez, prezentat în anexa la replică, reiese că nicio societate cu numele societății Yass Marine nu este înregistrată în registrul menționat. Consiliul repune în discuție acest certificat, în măsura în care indică el însuși că registrul poate fi incomplet.

- 80 În această privință, certificatul menționat la punctul 79 de mai sus arată că atenția este atrasă asupra faptului că „automatizarea [datelor] este incompletă și [că] pot apărea erori”. Trebuie să se considere că este vorba despre o observație generală și standardizată, astfel încât, în lipsa altor elemente, certificatul trebuie înțeles ca prezentând, în mod complet, informațiile referitoare la Yass Marine care figurează în registrul menționat.
- 81 Din tot ceea ce precedă rezultă că reclamantul a dovedit că Abdelkader Sabra & Co, societate căreia îi corespunde denumirea comercială Riamar Shipping, a fost dizolvată și că Sabra Maritime Agency, Sabra Group, precum și Yass Marine nu sunt înregistrate în Registrul Comerțului al departamentului Tartus. Cu toate acestea, rezultă de asemenea că AKSSA continua să fie activă la data adoptării actelor atacate și că, în anul 2019, aceasta a înregistrat un venit net pozitiv, astfel încât nu poate fi considerată o societate care înregistrează pierderi.
- 82 În aceste împrejurări, trebuie să se concluzioneze că, deși reclamantul a demonstrat că nu mai avea, la data adoptării actelor atacate, multiple interese economice în sectorul maritim, nu este mai puțin adevărat că acesta este încă proprietarul AKSSA, agenție maritimă încă activă și care nu poate reprezenta un interes economic neglijabil pentru el.

b) Cu privire la interesele economice ale reclamantului în sectorul turismului

- 83 Din informațiile publicate pe site-ul internet „Aliqtisadi” reiese că reclamantul este un asociat fondator al Phoenicia Tourism Company. În plus, potrivit site-ului internet „The Syria Report”, Phoenicia Tourism Company, la care reclamantul deține 85 % din acțiuni, a fost stabilită la 5 iulie 2012 în Tartus în sectorul dezvoltării hoteliere. Rezultă de asemenea că Ministerul Turismului sirian a atribuit Phoenicia Tourism Company un contract de dezvoltare și administrare a unui hotel de patru stele pe insula Arwad dotat cu 150 de paturi și al căror cost este estimat la 700 de milioane SYP.
- 84 Trebuie să se arate că reclamantul nu contestă nici implicarea sa în Phoenicia Tourism Company, nici încheierea unui contract cu Ministerul Turismului sirian. Dimpotrivă, elementele prezentate de reclamant confirmă importanța proiectului turistic al insulei Arwad. În această privință, potrivit articolului 4 din caietul de condiții tehnice și articolul 4 din contractul de investiții, prezentate de reclamant, acest proiect trebuie să cuprindă, printre altele, un hotel de patru stele dotat cu 150-200 de paturi, restaurante și cafenele cu o capacitate de a servi între 700 și 900 de tacâmuri, un centru comercial, o sală de sport, precum și o marină cu bolarzi pentru cel puțin 20 de nave, iahturi și nave de croazieră. În plus, din anunțul nr. 3 al Ministerului Turismului sirian, nedat, care conține cererea de ofertă pentru investiții în mai multe locuri în cadrul celui de al șaptelea forum de investiții în sectorul turismului, prezentat de reclamant, reiese că valoarea totală a costurilor de investiții pentru acest proiect este de 700 de milioane SYP.
- 85 În consecință, reclamantul are interese economice în sectorul turismului.
- 86 Cu toate acestea, reclamantul susține în esență că Phoenicia Tourism Company este inactivă din anul 2012. În susținerea afirmației sale, reclamantul a prezentat declarațiile fiscale ale acestei societăți referitoare la anii 2014-2019. În declarațiile fiscale menționate se arată că societatea respectivă era inactivă în acești ani.

- 87 Consiliul contestă declarațiile fiscale amintite. În special, pe de o parte, acesta arată că declarațiile referitoare la anii 2014-2018 au fost toate ștampilate și semnate în aceeași zi de Direcția de Finanțe din Tartus. Pe de altă parte, declarația din anul 2019 ar fi fost semnată și ștampilată de un contabil, ceea ce ar ridica îndoieli cu privire la aspectul dacă aceasta expune cu adevărat activitățile comerciale astfel cum au fost prezentate autorităților fiscale în acel an.
- 88 Potrivit reclamantului, declarațiile referitoare la anii 2014-2018 au fost ștampilate și semnate în aceeași zi, întrucât, societatea rămânând inactivă în acei ani, ea nu avea obligația de a emite declarații fiscale. În anul 2018, atunci când Phoenicia Tourism Company a încercat să reinnoiască înregistrarea sa comercială, Direcția pentru comerțul intern sirian ar fi solicitat regularizarea situației sale fiscale pentru cei cinci ani anteriori. În ceea ce privește declarația fiscală din 2019, reclamantul prezintă un certificat fiscal semnat și ștampilat de un contabil autorizat în Siria și contrasemnat de Phoenicia Tourism Company. Un sigiliu care figurează la sfârșitul documentului ar confirma că aceasta a fost depusă la Direcția de finanțe din Tartus la 17 martie 2020. Declarația fiscală, pentru care reclamantul prezintă o garanție de validitate, și certificatul fiscal al acestei societăți pentru anul 2019 ar confirma că aceasta nu a desfășurat nicio activitate.
- 89 Trebuie constatat că, astfel, toate declarațiile fiscale ale Phoenicia Tourism Company aferente anilor 2014-2018 au fost semnate de Direcția de finanțe din Tartus la 9 iulie 2019. Deși Consiliul sugerează că această împrejurare poate da naștere la întrebări, el nu deduce totuși nicio consecință în ceea ce privește caracterul lor logic și fiabil în sensul jurisprudenței amintite la punctul 63 de mai sus. În plus, explicațiile furnizate de reclamant cu privire la această împrejurare, astfel cum sunt menționate la punctul 88 de mai sus, pot fi considerate plauzibile.
- 90 Or, aceste declarații fiscale urmăresc să demonstreze că Phoenicia Tourism Company era inactivă înainte de anul 2019. Acest lucru este confirmat de scrisoarea Ministerului Turismului sirian din 25 februarie 2020 privind contractul de investiții (denumită în continuare „scrisoarea din 25 februarie 2020”), prezentată de reclamant. Astfel, în această scrisoare, ministerul menționat face referire la scrisori anterioare, din data de 22 iulie 2019, 1 octombrie 2019 și 14 ianuarie 2020, în care îi solicitase reclamantului să îi furnizeze un orar detaliat pentru a executa proiectul. Întrucât executarea proiectului nu începuse încă în anul 2019, este rezonabil să se considere, în afara oricărui element de probă contrar prezentat de Consiliu, că nici societatea însărcinată cu executarea nu era activă înainte de anul 2019.
- 91 Cu toate acestea, trebuie să se constate că reclamantul nu a prezentat niciun element care să demonstreze că această societate era inactivă la data adoptării actelor atacate sau, în general, după anul 2019.
- 92 Astfel, chiar presupunând că declarația fiscală din 2019 atestă inactivitatea Phoenicia Tourism Company în anul 2019, această stare de fapt este în contradicție cu ceea ce se poate deduce din scrisoarea din 25 februarie 2020. Potrivit acestei scrisori, la 14 iulie 2019 a fost semnat un act adițional la contractul de investiții. În urma semnării acestui act adițional, Ministerul Turismului sirian a solicitat reclamantului trimiterea unui orar detaliat pentru executarea proiectului, în patru rânduri, prin scrisorile din 22 iulie și din 1 octombrie 2019, precum și din 14 ianuarie și din 25 februarie 2020. Trebuie să se constate de asemenea că, în această din urmă scrisoare, Ministerul Turismului sirian i-a solicitat reclamantului să furnizeze orarul menționat, precum și alte informații în termen de 10 zile de la data scrisorii respective, rezervându-și posibilitatea de a întreprinde acțiuni legale în cazul lipsei unui răspuns, „în conformitate cu dispozițiile actului adițional la contractul semnat și certificat în mod corespunzător”.

- 93 Astfel, ținând seama de faptul că administrația siriană a început să solicite acestei societăți executarea contractului de investiții menționat, semnarea actului adițional la contractul menționat din 14 iulie 2019 constituie un indiciu că Phoenicia Tourism Company era activă la acea dată.
- 94 În această privință, trebuie înlăturată afirmația reclamantului potrivit căreia menționarea actului adițional din 14 iulie 2019 care figurează în scrisoarea din 25 februarie 2020 trebuie înțeleasă ca făcând referire la un document intern al Ministerului Turismului sirian, orice altă interpretare fiind determinată de o traducere eventual înșelătoare din arabă în engleză. Astfel, pe de o parte, reclamantul nu a susținut această afirmație. În special, el nu a furnizat detalii cu privire la acest document intern, precum conținutul sau obiectivul său, nu a explicat în ce ar consta eroarea de traducere respectivă și nu a oferit precizări în această privință. Pe de altă parte, reiese cu claritate din scrisoarea din 25 februarie 2020 că actul adițional din 14 iulie 2019 este legat de contract.
- 95 În acest context și în lipsa unor elemente prezentate de reclamant cu privire la situația Phoenicia Tourism Company în anul 2020, acesta din urmă nu a putut repune în discuție constatarea Consiliului potrivit căreia societatea respectivă își desfășura activitatea la data adoptării actelor atacate.
- 96 În aceste împrejurări, trebuie să se concluzioneze că reclamantul nu a reușit să repună în discuție constatarea care figurează la punctul 85 de mai sus, potrivit căreia reiese din elementele de probă conținute în documentul WK 1755/2020 INIT că are interese economice în sectorul turismului.

c) Cu privire la celelalte interese comerciale ale reclamantului

- 97 Din articolul publicat pe site-ul internet „al Arabiya News” reiese că AKSSA deține o participație la OVO, care exportă ulei de măsline. Pe de altă parte, potrivit informațiilor publicate pe site-ul internet „Al Janoubia”, reclamantul este un acționar al Cham Holding și, potrivit celor publicate pe site-ul internet al MEIRSS, este membru al consiliului de administrație al acestei societăți. În sfârșit, site-urile internet „Eqstad” și „al Arabiya News” indică faptul că reclamantul deține o uzină pentru fabricarea de recipiente din sticlă, din plastic și din metal.
- 98 În primul rând, în ceea ce privește OVO, reclamantul recunoaște că această societate a fost operațională între anii 2003 și 2006, ani în care a exportat ulei de măsline în Italia și în Spania pentru un important grup de mare distribuție. În schimb, el arată că, atunci când aceste exporturi au încetat, OVO a devenit inactivă și, ulterior, a fost dizolvată. Acesta precizează că a fost înființată la 30 mai 2002 și lichidată la 27 iunie 2018. În susținerea afirmației menționate, reclamantul prezintă Decizia nr. 78 a Directoratului pentru comerț intern și protecția consumatorilor din Tartus. Desigur, această decizie nu este datată, însă rezultă în mod clar că înregistrarea comercială a „Olive Virgin Oil Company (OVO Co)” a fost anulată ca urmare a dizolvării societății respective la 27 iunie 2018. Prin urmare și în lipsa unor argumente contrare prezentate de Consiliu, trebuie să se considere că OVO era dizolvată la data adoptării actelor atacate.
- 99 În al doilea rând, în ceea ce privește Cham Holding, reclamantul susține că ar fi deținut în anul 2007 o valoare nominală infimă de acțiuni, reprezentând 0,00287 % din valoarea contabilă a acestei societăți, participare la care ar fi renunțat în anul 2011. În susținerea afirmației sale, reclamantul a prezentat o scrisoare din 25 august 2011, adresată președintelui consiliului de administrație al Cham Holding, în care își prezintă demisia în calitate de membru al societății menționate.

- 100 În această privință, Consiliul susține că o scrisoare de demisie nu este mijlocul obișnuit de a renunța la acțiuni.
- 101 În replică, reclamantul arată că singurul mod de a renunța la acțiunile sale la această societate în anul 2011 era prezentarea unei scrisori de demisie, întrucât acțiunile la societatea menționată și-au pierdut valoarea după anul 2012. În plus, reclamantul prezintă în anexa la replică un certificat de acțiuni și o listă cu membrii consiliului de administrație al acestei societăți, printre care numele său nu ar figura.
- 102 Trebuie să se observe că numele reclamantului nu apărea în mod efectiv pe lista membrilor consiliului de administrație al Cham Holding. Cu toate acestea, reclamantul nu demonstrează că demisia menționată determina *ipso facto* cesiunea participației sale la Cham Holding. Argumentul reclamantului potrivit căruia demisia era singurul mijloc de a renunța la acțiunile sale, întrucât acestea și-ar fi pierdut valoarea după 2012, nu poate fi convingător, întrucât, în orice caz, pretinde că a renunțat la această participație înainte de anul 2012.
- 103 În plus, trebuie arătat că, deși, desigur, potrivit informațiilor publicate de agenția de presă Reuters, statutul de acționar al Cham Holding al reclamantului aparține trecutului, informațiile publicate pe site-urile internet „Eqtsad” și „Al Janoubia” se limitează la a indica că reclamantul s-a retras din societatea respectivă după adoptarea unor „sanțiuni” împotriva acesteia din urmă, fără a preciza însă că a cedat acțiunile pe care le deținea în cadrul acesteia. Or, ținând seama de explicațiile furnizate de reclamant, nu este exclus ca retragerea la care se face referire în aceste articole să facă trimitere la demisia sa din consiliul de administrație al Cham Holding. În plus, potrivit informațiilor publicate pe site-ul internet „al Arabiya News”, reclamantul s-a limitat la a se prezenta ca neavând acțiuni la această societate. Cu alte cuvinte, această din urmă sursă nu afirmă că reclamantul nu mai este un acționar al Cham Holding, ci numai că reclamantul pretinde acest lucru.
- 104 În lipsa unor elemente de probă prezentate de reclamant care să demonstreze că nu mai era acționar al Cham Holding la data adoptării actelor atacate, trebuie să se considere că acesta era încă acționar.
- 105 În al treilea rând, în ceea ce privește uzina pentru fabricarea de recipiente din sticlă, din plastic și din metal, trebuie să se constate că informațiile site-urilor internet „Eqstad” și „al Arabiya News” referitoare la această uzină sunt deosebit de vagi, întrucât ele nu precizează nici numele acestei fabrici, nici data creării sale. Întrebat în ședință, Consiliul nu a furnizat elemente suplimentare cu privire la această uzină. Astfel, trebuie să se considere că nu s-a demonstrat corespunzător cerințelor legale că reclamantul este într-adevăr proprietarul unei asemenea uzine.
- 106 Rezultă din tot ceea ce precedă că reclamantul a dovedit că OVO era dizolvată la data adoptării actelor atacate. Totuși, acesta nu a demonstrat că nu mai era acționar al Cham Holding. Pe de altă parte, existența unei uzine pentru fabricarea de recipiente din sticlă, din plastic și din metal al cărei proprietar ar fi reclamantul nu a fost susținută în mod suficient de Consiliu.
- 107 În aceste împrejurări, trebuie să se concluzioneze că reclamantul are un interes comercial, altul decât interesele sale economice în sectorul maritim și al turismului, care rezultă din deținerea de acțiuni în cadrul Cham Holding.

d) Cu privire la posturile reclamantului în mai multe organe și instituții

- 108 Din informațiile publicate pe site-urile internet „Aliqtisadi”, „Eqtsad”, „Enab Baladi” și „al Arabiya News” reiese că reclamantul este președintele Camerei de navigație maritimă sirieni și director al Camerei de Comerț siriano-turcă. Calitatea de președinte al Camerei de navigație maritimă siriene a reclamantului reiese și din informațiile publicate pe site-ul internet „Syriandays”. Potrivit informațiilor publicate pe site-urile internet „Eqtsad” și „al Arabiya News”, reclamantul este de asemenea vicepreședinte al Camerei de Comerț siriano-rusă. În sfârșit, articolul publicat pe site-ul internet „al Arabiya News” indică faptul că reclamantul era ambasadorul onorific al Turciei în Siria.
- 109 În primul rând, în ceea ce privește postul de președinte al Camerei de navigație maritimă siriene, reclamantul susține în esență că a demisionat din acest post în februarie 2019. În susținerea acestei afirmații, el prezintă Rezoluția nr. 198 a Ministerului Transportului sirian din 13 februarie 2019 (denumită în continuare „Rezoluția nr. 198”). În această rezoluție se menționează că au avut loc alegeri cu ocazia reuniunii adunării generale din 4 februarie 2019. Această rezoluție conține, în plus, o listă a numelor membrilor comitetului directorilor camerei menționate, printre care nu figurează numele reclamantului. Pe de altă parte, reclamantul furnizează procesul-verbal al adunării anuale a acestei camere, care a avut loc la 5 aprilie 2019 (denumit în continuare „procesul-verbal”), în care sunt citate numele membrilor comitetului directorilor nou aleși, printre care numele președintelui său. Numele reclamantului nu figurează în acesta.
- 110 Mai întâi, trebuie să se constate că, deși elementele de probă furnizate de reclamant nu demonstrează, contrar celor susținute de acesta, că a demisionat din postul de președinte al Camerei de navigație maritimă siriană, acestea confirmă că nu a fost reales în acest post.
- 111 În continuare, desigur, astfel cum a arătat Consiliul, informațiile care figurează în Rezoluția nr. 198 și cele care figurează în procesul-verbal nu sunt identice.
- 112 Cu toate acestea, interogată în ședință, reclamantul a arătat, fără a fi contrazis în mod util de Consiliu, că Rezoluția nr. 198 și procesul-verbal corespundea unor etape diferite ale procedurii de numire a membrilor Comitetului directorilor Camerei de navigație maritimă siriene. În acest context, procesul-verbal se referă la ultima fază a procedurii menționate, ceea ce explică faptul că numărul de persoane care figurează în aceasta este superior celui al Rezoluției nr. 198.
- 113 În sfârșit, trebuie arătat că una dintre sursele de informații care figurează în documentul WK 1755/2020 INIT, și anume site-ul internet „Enab Baladi”, se referă la reclamant ca fiind „primul” președinte al Camerei de navigație maritimă siriene, ceea ce sugerează că nu mai era președinte la momentul adoptării actelor atacate.
- 114 Rezultă din cele ce precedă că reclamantul nu mai ocupa postul de președinte al Camerei de navigație maritimă siriene la data adoptării actelor atacate.
- 115 În al doilea rând, în ceea ce privește Camera de Comerț siriano-turcă, reclamantul susține că nu este directorul său și că acest organ a fost de altfel dizolvat în anul 2013. În susținerea afirmației sale, reclamantul prezintă Decizia nr. 247 a Ministerului Economiei și Comerțului Exterior sirian din 23 mai 2013, care prevedea dizolvarea „camerelor oamenilor de afaceri sirieni”. Decizia menționată prevedea, în plus, că aceste camere vor fi reformate în viitor.

- 116 Desigur, trebuie arătat, asemenea Consiliului, că Decizia nr. 247 a Ministerului Economiei și Comerțului exterior sirian amintit mai sus nu menționează în mod specific Camera de Comerț siriano-turcă. Totuși, această decizie, care este un act cu aplicabilitate generală, vizează, la articolul 1, camerele oamenilor de afaceri sirieni, astfel încât trebuie să se considere că Camera de Comerț siriano-turcă intră în domeniul său de aplicare.
- 117 În plus, articolul de pe site-ul internet „al Arabiya News” arată că reclamantul a fost director al acestei camere în anul 2012, sugerând astfel că nu a mai fost director ulterior.
- 118 Ținând seama de aceste două elemente și de faptul că celelalte elemente de probă furnizate de Consiliu pentru a demonstra că reclamantul avea statutul de director al Camerei de Comerț siriano-turcă nu conțin informații care să permită să se considere cu suficientă certitudine că a fost reconstituită Camera de Comerț siriano-turcă, în conformitate cu articolul 2 din Decizia nr. 247, și că reclamantul a fost desemnat din nou director al acesteia, există îndoieli cu privire la aspectul dacă reclamantul a fost într-adevăr, la data adoptării actelor atacate, directorul Camerei de Comerț siriano-turcă, astfel încât trebuie să se concluzioneze că Consiliul nu a demonstrat conform cerințelor legale că reclamantul ocupă un astfel de post.
- 119 În al treilea rând, în ceea ce privește Camera de Comerț siriano-rusă, reclamantul afirmă că nu mai este membru, nici vicepreședinte, al acestui organ. Potrivit reclamantului, această cameră a fost dizolvată în anul 2013. Pe de altă parte, un nou comitet ar fi fost înființat după anul 2013, care cuprindea numai membri originari din state favorabile regimului sirian.
- 120 În ceea ce privește pretinsa dizolvare a Camerei de Comerț siriano-rusă, reclamantul face trimitere în esență la Decizia nr. 247 a Ministerului Economiei și Comerțului Exterior sirian din 23 mai 2013, menționată la punctul 115 de mai sus.
- 121 Cu toate acestea, în replică, reclamantul menționează instituirea unui nou comitet în anul 2013, ceea ce lasă să se sugereze că Camera de Comerț siriano-rusă a fost reconstituită, conform articolului 2 din Decizia nr. 247, la puțin timp după dizolvarea sa.
- 122 Or, pentru a-și susține afirmația potrivit căreia el nu mai face parte din acest organ, reclamantul prezintă o captură de ecran de pe site-ul internet al Camerei de Comerț siriano-rusă care detaliază compoziția acestei camere. Cu toate acestea, trebuie să se constate că documentul respectiv nu conține nicio dată și că, întrebând cu privire la subiectul respectiv în ședință, reclamantul nu a fost în măsură să furnizeze o asemenea dată, astfel încât nu este posibil să se afirme că documentul menționat reflectă într-adevăr compunerea camerei așa cum exista la momentul adoptării actelor atacate. Astfel, reclamantul nu și-a susținut suficient afirmația potrivit căreia el nu mai făcea parte din Camera de Comerț siriano-rusă la data adoptării actelor atacate.
- 123 În consecință, reclamantul nu a repus în discuție în mod valabil constatarea potrivit căreia era vicepreședinte al Camerei de Comerț siriano-rusă la data adoptării actelor atacate.
- 124 În al patrulea rând, reclamantul neagă calitatea sa de ambasador onorific al Turciei în Siria și arată că ar fi fost consulul onorific al Turciei în Tartus de la 1 martie 2009 până în anul 2020. Potrivit reclamantului, acest post era pur onorific și nu urmărea scopuri economice și comerciale. În această privință, reclamantul descrie, în esență, rolul unui consul onorific, ale cărui atribuții ar fi în special de a furniza servicii consulare și de asistență cetățenilor țării care l-au numit, precum și de a participa la promovarea comercială a țării respective.

- 125 Trebuie să se constate că singurul element de probă furnizat de Consiliu pentru a demonstra că reclamantul este ambasadorul onorific al Turciei în Siria este articolul publicat la 8 iunie 2018 de site-ul internet „al Arabiya News”. Or, acest articol nu permite să se afirme cu suficientă certitudine că reclamantul era încă ambasador onorific la data adoptării actelor atacate. Astfel, acesta arată numai că reclamantul „era” (was) un asemenea ambasador. În comparație, acest articol menționează că reclamantul a făcut parte din Camera de Comerț siriano-rusă de la crearea sa.
- 126 În consecință, este necesar să se considere că Consiliul nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale că reclamantul era în continuare ambasador onorific al Turciei în Siria la momentul adoptării actelor atacate.
- 127 Rezultă din ceea ce precedă că reclamantul era, la data adoptării actelor atacate, vicepreședintele Camerei de Comerț siriano-rusă. În schimb, acesta a reușit să demonstreze că nu mai era președinte al Camerei de navigație maritimă sirieni la momentul adoptării actelor atacate. Pe de altă parte, statutul de director al Camerei de Comerț siriano-turcă și rolul de ambasador onorific al Turciei în Siria al reclamantului nu au fost suficient susținute de Consiliu.

e) Concluzie cu privire la statutul reclamantului de important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria

- 128 Având în vedere tot ceea ce precedă trebuie să se concluzioneze că Consiliul a prezentat o serie de indicii suficient de concrete, precise și concordante care permit să se stabilească faptul că reclamantul este un om de afaceri important care își desfășoară activitatea în Siria date fiind interesele sale economice, în special în sectorul maritim și în cel al turismului, precum și postul său cheie în Camera de Comerț siriano-rusă.

f) Cu privire la legătura cu regimul sirian

- 129 Reclamantul arată în esență că Consiliul poate include numele oamenilor de afaceri importanți care acționează în Siria numai dacă aceștia din urmă sunt efectiv asociați regimului sirian, pot exercita o influență asupra acestuia din urmă sau pot prezenta un risc de eludare. În această privință, reclamantul susține că, chiar și în ipoteza în care ar fi considerat o persoană de succes sau importantă care acționează în Siria, acesta nu este afiliat regimului sirian și nici nu face parte din cercul restrâns de oameni de afaceri importanți care acționează în Siria, definit în considerentul (6) al Deciziei 2015/1836.
- 130 Trebuie arătat că, în speță, includerea numelui reclamantului pe listele în discuție a avut loc în contextul legislativ al Deciziei 2013/255, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2015/1836. În acest sens, Decizia 2015/1836 a introdus, printre altele, drept criteriu de includere obiectiv, autonom și suficient pe cel al „oamenilor de afaceri importanți care acționează în Siria”, astfel încât Consiliul nu mai este obligat să demonstreze existența unei legături între această categorie de persoane și regimul sirian, în sensul Deciziei 2013/255 înainte de modificarea sa, nici între categoria de persoane respectivă și sprijinul acordat regimului amintit sau beneficiul obținut de pe urma acestuia din urmă, dat fiind că a fi un om de afaceri important care acționează în Siria este suficient pentru a i se aplica unei persoane măsurile restrictive în discuție. Așadar, nu rezultă nicidecum din Decizia 2013/255, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2015/1836, că ar reveni Consiliului sarcina de a face dovada că atât condiția referitoare la situația omului de afaceri important, cât și cea a unor legături suficiente cu regimul sunt îndeplinite cumulativ [a se vedea

în acest sens Hotărârea din 9 iulie 2020, Haswani/Consiliul, C-241/19 P, EU:C:2020:545, punctele 71-74, Hotărârea din 4 aprilie 2019, Sharif/Consiliul, T-5/17, EU:T:2019:216, punctele 55 și 56 (nepublicate), și Ordonanța din 11 septembrie 2019, Haswani/Consiliul, T-231/15 RENV, nepublicată, EU:T:2019:589, punctul 56].

- 131 În acest sens, Tribunalul a considerat că din criteriul referitor la calitatea de „oameni de afaceri importanți care acționează în Siria” se putea deduce o prezumție relativă de legătură cu regimul sirian (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 aprilie 2019, Sharif/Consiliul, T-5/17, EU:T:2019:216, punctul 106, și Ordonanța din 11 septembrie 2019, Haswani/Consiliul, T-231/15 RENV, nepublicată, EU:T:2019:589, punctul 60). Această prezumție se aplică întrucât Consiliul este în măsură să demonstreze nu numai că persoana este un om de afaceri care acționează în Siria, ci și că aceasta poate fi calificată ca importantă. Astfel, după cum reiese din termenii considerentului (6) al Deciziei 2015/1836, Consiliul urmărește să exploateze tocmai influența pe care această categorie de persoane o poate exercita asupra regimului sirian, determinându-le, prin intermediul măsurilor restrictive pe care le adoptă în privința lor, să facă presiuni asupra regimului sirian pentru ca acesta să își modifice politicile de represiune. Astfel, din moment ce Consiliul a reușit să demonstreze influența pe care un om de afaceri o poate exercita asupra regimului menționat, se prezumă legătura dintre persoana menționată și regimul sirian.
- 132 Cu toate acestea, trebuie amintit că respectarea normelor privind sarcina și administrarea probelor în materie de măsuri restrictive de către Tribunal presupune ca acesta din urmă să respecte principiul enunțat de jurisprudența menționată la punctul 38 de mai sus și amintit de Curte în Hotărârea din 11 septembrie 2019, HX/Consiliul (C-540/18 P, nepublicată, EU:C:2019:707, punctele 48-50), potrivit căruia, în esență, sarcina probei îi revine instituției în cazul contestării temeiniciei motivelor de includere.
- 133 În consecință, reclamantului nu i se poate impune un nivel de probațiune excesiv pentru a răsturna prezumția unei legături cu regimul sirian. Așadar, trebuie să se considere că acesta a reușit să răstoarne prezumția dacă invocă argumente sau elemente de natură să repună în discuție în mod serios fiabilitatea elementelor de probă prezentate de Consiliu sau aprecierea acestora, în special în raport cu condițiile instituite prin articolul 27 alineatul (3) și prin articolul 28 alineatul (3) din Decizia 2013/255, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2015/1836, sau dacă prezintă în fața instanței Uniunii o serie de indicii privind inexistența sau dispariția legăturii cu regimul sirian, privind lipsa unei influențe asupra regimului amintit sau privind faptul că nu prezintă un risc real de eludare a măsurilor restrictive, în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) și cu articolul 28 alineatul (3) din această decizie (Hotărârea din 8 iulie 2020, Zubedi/Consiliul, T-186/19, EU:T:2020:317, punctul 71).
- 134 Cu titlu introductiv, trebuie să se verifice dacă, pentru a stabili legătura dintre reclamant și regimul sirian, din cauza activităților economice ale reclamantului, Consiliul nu se prevalează decât de prezumția unei legături, în sensul jurisprudenței menționate la punctele 130 și 131 de mai sus. În acest sens, este necesar să se examineze dacă elementele de probă furnizate de Consiliu și cuprinse în documentul WK 1755/2020 INIT permit să se stabilească în mod explicit legăturile dintre activitățile economice ale reclamantului și regimul sirian sau dacă Consiliul s-a întemeiat numai pe prezumția de legătură care tocmai a fost amintită.
- 135 În această privință, în primul rând, în ceea ce privește AKSSA, niciunul dintre elementele de probă care figurează în documentul WK 1755/2020 INIT nu permite stabilirea unei legături speciale între această agenție maritimă, care, în plus, nu este singura agenție din Siria, și regimul sirian.

- 136 În al doilea rând, în ceea ce privește Phoenicia Tourism Company, reiese de pe site-ul internet „The Syria Report” și că reclamantul a confirmat că aceasta a semnat un contract cu Ministerul Turismului sirian.
- 137 În al treilea rând, din documentul WK 1755/2020 INIT, în special din articolele provenite de la agenția de presă Reuters și de pe site-ul internet „Al Janoubia”, rezultă că Cham Holding, care aparține Rami Makhlouf, sprijin al regimului sirian și văr al lui Bashar Al-Assad, întreține legături cu regimul sirian.
- 138 În sfârșit, în al patrulea rând, în ceea ce privește postul ocupat de reclamant în cadrul Camerei de Comerț siriano-rusă, este necesar să se observe că elementele de probă furnizate de Consiliu nu permit să se determine statutul respectivei camere de comerț în privința regimului sirian. În plus, elementele de probă nu oferă nicio precizare cu privire la legăturile dintre Camera de Comerț siriano-rusă și regimul sirian. Prin urmare, documentul WK 1755/2020 INIT nu permite să se definească legătura care ar exista între postul ocupat de reclamant și regimul sirian.
- 139 În consecință, singurele elemente, pe lângă recurgerea la prezumția de asociere cu regimul sirian, invocate de Consiliu pentru a demonstra legătura dintre reclamant și regimul sirian se referă, pe de o parte, la Phoenicia Tourism Company și, pe de altă parte, la Cham Holding.
- 140 Or, în ceea ce privește Phoenicia Tourism Company, deși această întreprindere a semnat un contract cu Ministerul Turismului sirian, trebuie să se constate că, astfel cum s-a stabilit la punctul 179 de mai jos, împrejurările care însoțesc încheierea acestui contract, precum și realizarea concretă a proiectului turistic al insulei Arwad nu sunt clare, astfel încât Consiliul, căruia îi revine sarcina probei, nu se poate prevala numai de acest contract pentru a demonstra legătura dintre reclamant și regimul sirian, în sensul definit de considerentul (6) al Deciziei 2015/1836 (a se vedea punctul 9 de mai sus).
- 141 În ceea ce privește Cham Holding, reclamantul a demonstrat că a părăsit consiliul de administrație al acestei societăți și că nu mai este decât acționar în cadrul său. Or, niciun element de probă furnizat de Consiliu nu explică modul în care, în pofida îndepărtării afișate de reclamant, ar menține legături speciale cu Cham Holding sau cu Rami Makhlouf și, în sens mai larg, cu regimul sirian.
- 142 Astfel, Consiliul nu se poate prevala decât de prezumția unei legături cu regimul sirian pentru a stabili legătura dintre reclamant și regimul menționat. Prin urmare, trebuie să se aprecieze dacă elementele invocate de reclamant permit răsturnarea prezumției unei legături cu regimul sirian.
- 143 În acest context, este necesar să se examineze argumentele reclamantului prin care urmărește să demonstreze că nu ar fi asociat cu regimul sirian, că nu ar avea influență asupra acestuia și că nu ar prezenta niciun risc de eludare.
- 144 În primul rând, reclamantul susține în esență că a părăsit Siria pentru a se instala în Liban în anul 2012 din cauza acțiunilor regimului sirian, căruia i s-a opus. După anul 2012, el s-ar fi deplasat doar de două ori în Siria.
- 145 Trebuie să se constate că părțile nu contestă că reclamantul trăiește în Liban din anul 2012. Totuși, această împrejurare nu implică în mod necesar că reclamantul nu continuă să aibă interese economice în Siria sau să dețină posturi în organe și în instituții legate de viața economică a acestei țări. Or, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 128 de mai sus, Consiliul

a prezentat o serie de indicii care demonstrează în esență că reclamantul continuă să aibă interese economice în Siria. Pe de altă parte, chiar presupunând că reclamantul s-ar fi deplasat în Siria cu ocazia decesului mamei sale, aceasta nu înseamnă că nu ar fi făcut acest lucru cu alte ocazii. De altfel, numărul deplasărilor în Siria după instalarea sa în Liban nu poate fi pertinent, în măsura în care reclamantul continuă să aibă interese în Siria.

- 146 În al doilea rând, potrivit reclamantului, opoziția sa față de regimul sirian a avut consecințe negative pentru el. În special, serviciile secrete siriene ar fi emis un mandat de arestare împotriva sa după plecarea sa din Siria. În susținerea afirmației sale, reclamantul a prezentat o circulară a Departamentului serviciilor de informații publice sirian din 21 octombrie 2014, în care se arată, cu privire la o circulară din 18 octombrie 2014 având ca obiect deschiderea unei anchete împotriva anumitor persoane, că reclamantul trebuie exclus din această din urmă circulară ca urmare a „încetării justificărilor”.
- 147 Faptul că reclamantul a făcut obiectul unei anchete în anul 2014 nu poate constitui, în împrejurările speței, un indiciu că nu are legături cu regimul sirian. Astfel, trebuie arătat că din această investigație a fost exclus numai la trei zile după ce a fost inclus și că din dosar nu reiese că ar fi fost întreprinsă în privința sa vreo acțiune din partea autorităților siriene, în acest scurt interval. În plus, este necesar să se constate, asemenea Consiliului, că rațiunile care justifică includerea numelui reclamantului în această anchetă, precum și motivele pentru care s-a considerat că rațiunile respective au încetat să existe nu sunt precizate în documentul prezentat de reclamant. În această privință, reclamantul arată că serviciile secrete siriene nu furnizează o motivare pentru „mandatele lor de arestare” și că aceste documente sunt supuse Legii marțiale. Deși precizările respective par credibile în mod rezonabil, reclamantul nu le-a susținut și nu a furnizat explicații cu privire la motivele care, în opinia sa, ar explica deschiderea acestei anchete, pe lângă intenția prezumată a regimului sirian de a-l prejudicia. În sfârșit, trebuie să se constate că, la data adoptării actelor atacate, respectiv la șase ani de la emiterea acestui mandat, reclamantul nu făcea obiectul unei anchete din partea Departamentului serviciilor de informații publice sirian.
- 148 În al treilea rând, reclamantul afirmă că susține organizații umanitare și civile opuse regimului sirian care acordă ajutor și asistență refugiaților sirieni. În plus, reclamantul susține în esență că ar fi întâlnit reprezentanți ai țărilor europene pentru a discuta opresiunea exercitată de regimul sirian.
- 149 În susținerea afirmațiilor sale, *primo*, reclamantul a prezentat o declarație din 20 aprilie 2020 a unui fost ambasador al Republicii Franceze în Siria și al Ordinului suveran de Malta în Liban. În această declarație, fostul ambasador arată că a făcut cunoștință cu reclamantul în timpul șederii sale în Siria și că a încheiat relații amicale cu acesta. El explică în esență că l-a întâlnit pe reclamant în Liban, după anul 2011, și că acesta din urmă a arătat un interes viu pentru activitățile umanitare desfășurate de Ordinul suveran de Malta în Liban în favoarea refugiaților sirieni, pentru care a furnizat un ajutor financiar. În sfârșit, el remarcă faptul că, cu ocazia întâlnirilor sale cu reclamantul, acesta din urmă a evocat „situația dramatică” a Siriei. Acesta afirmă că a observat întotdeauna în cuvintele reclamantului o puternică rezervă privind regimul existent, în privința căruia formula adeseori critici aprinse, acuzându-l ca fiind responsabil de deteriorarea situației țării.

- 150 *Secundo*, reclamantul a prezentat o scrisoare din 27 aprilie 2020 emisă de o persoană care lucrează pentru o organizație umanitară. [*confidențial*]¹ – În ceea ce privește aceste activități, pe lângă descrierea cuprinsă în scrisoarea menționată, reclamantul furnizează informații mai ample în replică. [*confidențial*]
- 151 *Tertio*, reclamantul a prezentat o scrisoare din 27 aprilie 2020 provenită de la o altă persoană implicată într-o altă organizație umanitară. [*confidențial*]
- 152 *Quarto*, reclamantul a prezentat o scrisoare din 27 aprilie 2020 provenită de la o a treia persoană. [*confidențial*]
- 153 *Quinto*, reclamantul invocă implicarea familiei sale în Phoenicia Maritime Training Centre. În esență, ar fi vorba despre o instituție de formare în domeniul maritim din Siria, fondată de fiii săi, pentru a opera ca prestator de formare pentru tinerii locuitori ai Insulei Arwad la un tarif simbolic. În această privință, activitățile centrului respectiv nu ar urmări un scop lucrativ. Potrivit reclamantului, acest centru oferă o alternativă tinerilor locuitori ai insulei Arwad, care se tem să fie înrolați în serviciul militar sau să fie arestați. Mai general, reclamantul susține că locuitorii insulei Arwad sunt văzuți ca opozanți ai regimului, întrucât aparțin ramurii sunnite a islamului.
- 154 Mai întâi, trebuie să se constate că argumentul reclamantului potrivit căruia, în esență, implicarea sa în Phoenicia Maritime Training Centre trebuie înțeleasă în sensul că dovedește opoziția sa față de regimul sirian, nu este susținut nici de conținutul certificatului din 23 decembrie 2019 care atestă acreditarea formării unității, nici de cel al listei de tarife a instituției menționate din 1 iulie 2020. Or, reclamantul nu furnizează niciun alt element de probă în susținerea afirmației sale.
- 155 În continuare, în ceea ce privește declarațiile depuse de reclamant, trebuie arătat că, în lipsa unei reglementări a Uniunii cu privire la noțiunea de probă, instanța Uniunii a consacrat un principiu al liberei administrări sau al libertății mijloacelor de probă, care trebuie înțeles ca fiind posibilitatea de a se prevala, pentru a dovedi un anumit fapt, de mijloace de probă de orice natură, precum mărturii, mijloace de probă scrise, mărturisiri. În mod corelativ, instanța Uniunii a consacrat principiul liberei aprecieri a probelor, potrivit căruia stabilirea credibilității sau, cu alte cuvinte, a valorii probante a unui element de probă ține de convingerea intimă a instanței (a se vedea Hotărârea din 13 decembrie 2018, Iran Insurance/Consiliul, T-558/15, EU:T:2018:945, punctul 153 și jurisprudența citată).
- 156 În plus, pentru a stabili valoarea probantă a unui document, trebuie să se țină seama de mai multe elemente, precum originea documentului, împrejurările elaborării acestuia, destinatarul său, conținutul său, și să se ridice problema dacă, având în vedere elementele respective, informația pe care o conține pare logică și fiabilă (a se vedea Hotărârea din 13 decembrie 2018, Iran Insurance/Consiliul, T-558/15, EU:T:2018:945, punctul 154 și jurisprudența citată).
- 157 În ceea ce privește mai precis mărturiile, fiabilitatea și credibilitatea acestora trebuie să fie, în orice caz, atestate de coerența lor globală și cu atât mai mult cu cât sunt coroborate, în majoritatea punctelor esențiale, de celelalte elemente obiective din dosar (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 mai 2015, Dalli/Comisia, T-562/12, EU:T:2015:270, punctul 78).

¹ Date confidențiale ocluate.

- 158 În speță, în primul rând, este necesar să se arate că declarațiile furnizate de reclamant provin de la un fost ambasador al Republicii Franceze și al Ordinului suveran de Malta, precum și de la persoane cu funcții înalte în ierarhia organizațiilor umanitare. Acest element nu este contestat de Consiliu.
- 159 În al doilea rând, niciun element din dosar nu lasă să se presupună că autorii acestor declarații au un interes personal în prezentul litigiu și nici că ar avea legături între ei, astfel încât nu se poate prezuma că aceștia au convenit să furnizeze solicitantului declarații concordante. De altfel, acest fapt nu a fost invocat de Consiliu.
- 160 În al treilea rând, destinatarul acestor declarații este Tribunalul. Astfel, autorii acestor declarații și în special fostul ambasador al Republicii Franceze și al Ordinului suveran de Malta au întocmit aceste documente în deplină cunoștință nu numai a sistemului de măsuri restrictive instituit de Uniune în privința Siriei și a obiectivului pe care îl urmărește, astfel cum a fost amintit la punctele 2, 5 și 9 de mai sus, ci și de miza pe care o reprezintă introducerea prezentei acțiuni pentru reclamant.
- 161 În al patrulea rând, cele patru declarații coincid în ceea ce privește conținutul lor. Toate acestea îl descriu pe reclamant ca fiind în mod deschis critic față de politica desfășurată de regimul sirian și acordând un ajutor financiar programelor instituite pentru a veni în ajutor refugiaților sirieni.
- 162 În al cincilea rând, în ceea ce privește elementele obiective prezente în dosar care confirmă conținutul declarațiilor prezentate de reclamant, conform jurisprudenței menționate la punctul 157 de mai sus, este necesar să se observe că reclamantul a prezentat schimburi de mesaje electronice care demonstau că era în contact cu secretariatul ambasadorului Republicii Franceze din acea perioadă, care atunci nu era cel care a furnizat declarația, pentru a organiza o întâlnire în anul 2016 și că a organizat o cină în 2013 la care erau invitați ambasadorul Regatului Spaniei de la acel moment, un alt diplomat spaniol și ambasadoarea Uniunii în Liban, aceasta din urmă confirmând prezența sa la cina menționată.
- 163 În sfârșit, în al șaselea rând, trebuie să se constate că Consiliul nu a prezentat niciun argument care să repună în discuție fiabilitatea declarațiilor prezentate de reclamant.
- 164 Prin urmare, trebuie să se recunoască declarațiilor furnizate de reclamant un caracter rezonabil și fiabil, conform jurisprudenței amintite la punctul 156 de mai sus.
- 165 În ceea ce privește conținutul acestor declarații, ele menționează toate criticile aprinse exprimate de reclamant cu privire la politica condusă de regimul sirian, dar și la ajutorul financiar pe care l-a acordat unor organizații umanitare care vin în susținerea refugiaților sirieni. În plus, acestea atestă relații pe care reclamantul le întreține cu reprezentanți diplomatici ai unor state membre ale Uniunii și ai Uniunii înseși.
- 166 Desigur, astfel cum arată Consiliul, reclamantul nu a furnizat informații suplimentare cu privire la activitățile organizațiilor umanitare pe care pretinde că le susține, nici cu privire la opoziția lor față de regimul sirian, cu excepția celor care rezultă din declarațiile menționate mai sus și din înscrisurile sale. Cu toate acestea, trebuie remarcat că Consiliul nu pretinde că organizațiile umanitare nu există. Astfel, din moment ce Consiliul avea la dispoziție numele unor astfel de organizații, îi era permis să prezinte indicii care să demonstreze că activitățile desfășurate de acestea nu erau cele descrise de autorii lor în declarațiile proprii sau de reclamant în înscrisurile sale.

- 167 În plus, Consiliul consideră că este probabil ca reclamantul să fi încercat să își ascundă legăturile cu regimul sirian pentru a nu-și pune în pericol activitățile internaționale și contactele cu partenerii săi europeni și mondiali. Astfel, reclamantul ar fi avut grijă să desfășoare activități caritabile și să emită rezerve în privința regimului în relațiile pe care le întreține cu contactele sale internaționale.
- 168 În ședință, Consiliul a indicat Tribunalului că articolul de pe site-ul internet „Eqstad” constituie un element de probă în sensul că comportamentul reclamantului urmărea să disimuleze legăturile sale cu regimul sirian.
- 169 Cu toate acestea, un astfel de indiciu nu poate fi considerat suficient pentru a susține afirmația Consiliului. Astfel, acest articol, pe de o parte, nu se referă la legăturile reclamantului cu organizații umanitare sau cu reprezentanți ai unor țări membre ale Uniunii, ci la plecarea sa în Liban, și, pe de altă parte, nu este confirmat de niciun alt element de probă.
- 170 În sfârșit, Consiliul nu a prezentat niciun element prin care să urmărească discreditarea conținutului declarațiilor prezentate de reclamant. Întrebat în ședință, Consiliul s-a limitat să susțină că acestea trebuiau puse în balanță cu probele pe care le-a prezentat, fără a prezenta elemente specifice pentru a le repune în discuție.
- 171 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se constate că declarațiile prezentate de reclamant demonstrează că acesta s-a distanțat de regimul sirian și că finanțează misiuni umanitare care vin în ajutorul refugiaților sirieni.
- 172 În al patrulea rând, potrivit reclamantului, regimul sirian ar fi deosebit de iritat de faptul că acesta a câștigat, prin intermediul Phoenicia Tourism Company, cererea de ofertă privind dezvoltarea turistică a insulei Arwad, iar ulterior a refuzat să investească acolo și să efectueze lucrările de construcție a unui hotel. Potrivit reclamantului, câștigarea acestei cereri de ofertă i-a permis, în esență, să recupereze controlul asupra terenurilor care fuseseră expropriate în detrimentul familiei sale în anul 1983. Cu toate acestea, el nu ar fi efectuat nicio investiție în acest proiect, ceea ce ar fi determinat regimul să îl amenințe cu întreprinderea unor acțiuni legale.
- 173 În susținerea afirmațiilor sale, reclamantul prezintă, pe de o parte, Decretul nr. 3 053 al președintelui sirian, primit de Ministerul Turismului sirian la 1 ianuarie 1983, al cărui articol 1 prevede exproprierea terenurilor pe insula Arwad pentru a executa un proiect turistic, și, pe de altă parte, trei documente privind terenurile deținute de anumite persoane al căror nume de familie este Sabra. Primele două documente, din data de 21 ianuarie 1962 și, respectiv, 1 martie 1977, nu menționează numele reclamantului. Al treilea document, întocmit de Directoratul pentru bunuri imobile din Tartus la 25 mai 2006, menționează numele reclamantului. În sfârșit, reclamantul prezintă un document nedatat, potrivit căruia terenul deținut de bunicul său a făcut obiectul unei exproprieri în cadrul proiectului turistic al insulei Arwad.
- 174 Mai întâi, trebuie arătat că reclamantul a precizat, în replică, că toate terenurile deținute de familia sa pe insula Arwad nu făcuseră obiectul unei exproprieri, întrucât unele dintre acestea nu se situau pe partea insulei pe care regimul intenționa să dezvolte proiectul său turistic. În această privință, este necesar să se constate că reclamantul a făcut numai dovada exproprierii unui teren care a aparținut unuia dintre membrii familiei sale.

- 175 În continuare, reclamantul nu neagă că a plătit, în august 2012, o sumă de bani corespunzătoare cheltuielilor legate de participarea la procedura de cerere de ofertă, într-un quantum echivalent cu 1 % din costurile totale estimate legate de proiect, și anume, potrivit reclamantului, 7 milioane SYP, ceea ce corespundea unei valori de aproximativ 88 501 de euro. Aceste cheltuieli au fost plătite cu titlu nerambursabil. În plus, reclamantul a prezentat dovada că a plătit, în mai 2013, o garanție de bună executare care se ridica la 14 316 600 SYP (aproximativ 113 732 de euro).
- 176 Trebuie să se recunoască faptul că plata acestor sume de bani constituie o formă de investiție în proiectul turistic al insulei Arwad, chiar dacă reclamantul susține, în esență, că nu era vorba despre investiția pe care regimul sirian o aștepta de la el.
- 177 În schimb, trebuie constatat că Consiliul nu a stabilit că reclamantul a efectuat o altă plată sau că a efectuat o altă investiție în cadrul proiectului turistic al insulei Arwad.
- 178 În sfârșit, astfel cum s-a arătat în esență la punctul 90 de mai sus, reclamantul a demonstrat că Phoenicia Tourism Company era inactivă până în anul 2019. Desigur, astfel cum s-a arătat, pe de altă parte, la punctul 95 de mai sus, posibilitatea ca această întreprindere să fi fost activă la data adoptării actelor atacate nu poate fi înlăturată. Cu toate acestea, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 92 și 93 de mai sus, dovada activității societății respective este legată de scrisoarea din 25 februarie 2020, care amenința reclamantul cu acțiuni legale în cazul unei neexecutări persistente a contractului.
- 179 Din cele de mai sus rezultă că, deși reclamantul este implicat efectiv în proiectul turistic al insulei Arwad și este obligat, de la scrisoarea din 25 februarie 2020, să îl execute, împrejurările în care a încheiat proiectul menționat și realizarea concretă a acestuia nu sunt clare. Tribunalul constată că nu este posibil să se afirme cu certitudine că reclamantul intenționa doar să recupereze terenurile expropriate care au aparținut familiei sale, ceea ce ar fi putut constitui un element în vederea răsturnării prezumției de legătură cu regimul sirian, dar că nu este posibil nici să se afirme că acesta a făcut tot posibilul pentru a asigura dezvoltarea proiectului turistic al insulei Arwad, așa cum a fost dorit de regimul sirian. Astfel, în această privință, afirmația Consiliului potrivit căreia reclamantul nu ar fi inițiat lucrările în acest proiect din motive independente de voința sa nu este susținută în niciun fel. Prin urmare, în cadrul examinării argumentelor invocate de reclamant pentru a răsturna prezumția de legătură, trebuie să se concluzioneze că reclamantul nu se poate întemeia pe motivele care l-au determinat să încheie contractul referitor la proiectul turistic al insulei Arwad pentru a răsturna prezumția menționată.
- 180 În sfârșit, în al cincilea rând, reclamantul neagă, în esență, pretinsa sa condiție de asociat de afaceri apropiat al lui Rami Makhlouf, sprijin al regimului sirian și văr al lui Bashar Al-Assad, persoană cu care nu ar avea niciun contact de 12 ani. Mai precis, reclamantul susține că informațiile care figurează în documentul WK 1755/2020 INIT potrivit cărora ar fi asociat cu Rami Makhlouf în sectorul alimentar sunt incorecte. În această privință, el nu ar fi desfășurat niciodată activități în acest sector, cu excepția celor ale OVO. În plus, reclamantul susține că nu a furnizat servicii navelor însărcinate cu transportul produselor alimentare. Pe de altă parte, potrivit reclamantului, singurul punct pe care îl are în comun cu Rami Makhlouf este faptul că ambii au deținut părți sociale în Cham Holding.
- 181 Din cuprinsul punctului 106 de mai sus rezultă că reclamantul a demonstrat că OVO a fost dizolvată la data adoptării actelor atacate. În schimb, reclamantul deținea încă, la data adoptării actelor menționate, părți sociale în Cham Holding, care, astfel cum reiese din informațiile publicate de site-ul internet al agenției de presă Reuters și site-urile internet „Eqstad”, „al Arabiya

- News”, „Enab Baladi” și „Al Janoubia”, era deținută de Rami Makhoul. Cu toate acestea, este necesar să se constate că reclamantul a demisionat din postul său în consiliul de administrație al Cham Holding (a se vedea punctul 102 de mai sus), marcând astfel dorința sa de a se distanța de activitățile acestei societăți. În plus, voința reclamantului de a se îndepărta de Cham Holding, obiect al unor măsuri restrictive din partea Uniunii și a Statelor Unite ale Americii, este susținută de articolele care provin de pe site-urile internet „Eqstad”, „al Arabiya News” și „Enab Baladi”.
- 182 În consecință, prin faptul că a demonstrat că nu desfășoară activități în sectorul produselor alimentare și că s-a îndepărtat de Cham Holding, reclamantul a reușit să repună în discuție elementele pe care s-a întemeiat Consiliul pentru a-l considera asociat de afaceri apropiat al Rami Makhoul.
- 183 Având în vedere toate cele de mai sus, este necesar să se constate că, pentru a răsturna prezumția unei legături cu regimul sirian, reclamantul se poate prevala de faptul că a demonstrat că critică în mod deschis regimul sirian și asistă financiar organizațiile umanitare care acționează în favoarea refugiaților sirieni. În plus, acesta a pus la îndoială afirmația potrivit căreia este un partener de afaceri apropiat al lui Rami Makhoul, sprijin al regimului sirian și văr al lui Bashar Al-Assad.
- 184 Astfel cum reiese din cuprinsul punctului 133 de mai sus, una dintre posibilitățile unui reclamant de a răsturna prezumția de legătură cu regimul sirian este de a furniza o serie de indicii privind lipsa unei influențe asupra regimului sirian.
- 185 În speță, ținând seama de sensibilitățile politice ale reclamantului, de ajutorul pe care îl furnizează organizațiilor umanitare care susțin refugiații sirieni și de distanțarea sa de Rami Makhoul, pare puțin probabil ca el să întrețină legături cu regimul sirian. În consecință, nu este cert că reclamantul a fost determinat, din cauza măsurilor restrictive adoptate împotriva sa, să exercite asupra regimului sirian influența necesară pentru a crește presiunea asupra acestuia din urmă pentru a-și modifica politica de represiune.
- 186 Prin urmare, deși este adevărat că din elementele de probă furnizate de Consiliu reiese că reclamantul are interese economice în special în sectoarele maritim și turistic, și că ocupă un post cheie în Camera de Comerț siriano-rusă, nu este mai puțin adevărat că el a reușit să răstoarne prezumția existenței unei legături între el și regimul sirian.
- 187 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se concluzioneze că, deși statutul de om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria al reclamantului este stabilit, situația nu poate fi aceeași în ceea ce privește caracterul său de important om de afaceri.
- 188 Prin urmare, este necesar să se considere că primul motiv de includere a numelui reclamantului pe listele în cauză, legat de statutul de important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria, nu este dovedit corespunzător cerințelor legale.

5. Cu privire la asocierea cu regimul sirian

- 189 Trebuie să se verifice dacă situația reclamantului constituie o dovadă suficientă că acordă sprijin regimului sirian sau că beneficiază de pe urma politicilor conduse de acesta din urmă. O asemenea apreciere trebuie efectuată prin examinarea elementelor de probă și a informațiilor nu în mod izolat, ci în contextul în care acestea se inserează. Astfel, Consiliul îndeplinește sarcina probei care îi incumbă dacă prezintă în fața instanței Uniunii o serie de indicii suficient de concrete, precise și concordante, care să permită stabilirea existenței unei legături suficiente între

persoana căreia i s-a aplicat o măsură de înghețare a fondurilor și regimul în cauză (a se vedea Hotărârea din 9 septembrie 2016, Tri-Ocean Trading/Consiliul, T-709/14, nepublicată, EU:T:2016:459, punctul 42 și jurisprudența citată).

- 190 Potrivit motivelor de includere amintite la punctele 14 și 44 de mai sus, reclamantul acordă sprijin financiar și economic regimului sirian, în special prin intermediul unor societăți din străinătate și al activităților sale comerciale, dar și ca urmare a activităților sale de spălare de bani, și beneficiază de acesta în cadrul activităților sale în sectorul imobiliar.
- 191 Astfel, trebuie să se constate că motivele pentru care Consiliul consideră că reclamantul susține regimul sirian și beneficiază de pe urma acestuia se suprapun celor care l-au determinat să îl considere un important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria.
- 192 În această privință, trebuie amintit că nu se poate exclude ca, pentru o anumită persoană, motivele includerii numelui său să se suprapună într-o anumită măsură, în sensul că o persoană poate fi calificată drept om de afaceri important care acționează în Siria și poate fi considerată beneficiar, în cadrul activităților sale, al regimului sirian sau susținător al acestuia prin intermediul aceluiași activități. Acest lucru reiese tocmai din faptul că, astfel cum se precizează în considerentul (6) al Deciziei 2015/1836, legăturile strânse cu regimul sirian și susținerea acestuia oferită de respectiva categorie de persoane constituie unul dintre motivele pentru care Consiliul a decis să creeze această categorie. Este la fel de adevărat că este vorba, chiar în această ipoteză, despre criterii diferite (Hotărârea din 23 septembrie 2020, Kaddour/Consiliul, T-510/18, EU:T:2020:436, punctul 77).

a) Cu privire la sprijinul economic și financiar acordat regimului sirian

- 193 Din motivele includerii numelui reclamantului pe listele în cauză reiese că acesta din urmă acordă sprijin financiar și economic regimului sirian, pe de o parte, prin activitățile sale comerciale și, pe de altă parte, prin spălarea de bani.
- 194 În primul rând, în ceea ce privește activitățile comerciale ale reclamantului, *primo*, motivele includerii menționează statutul său de „magnat al transporturilor maritime”. În această privință, s-a stabilit la punctul 81 de mai sus că reclamantul deține numai AKSSA. Or, chiar dacă nu ar fi lipsită de orice importanță în sectorul de activitate al agențiilor maritime (a se vedea punctul 69 de mai sus), simpla deținere a acestei societăți nu poate fi suficientă pentru a considera că reclamantul este un „magnat al transporturilor maritime”. Așadar, dintr-o lectură de ansamblu a motivelor de includere reiese că multitudinea intereselor economice ale reclamantului în sectorul maritim este cea care a determinat Consiliul să îl califice astfel. Cu toate acestea, chiar considerând că reclamantul este un „magnat al transporturilor maritime” numai ca urmare a interesului economic pe care îl reprezintă AKSSA, trebuie remarcat că Consiliul nu explică în ce mod ar susține regimul sirian prin intermediul AKSSA. În orice caz, acest lucru nu reiese nici din elementele de probă conținute în documentul WK 1755/2020 INIT.
- 195 *Secundo*, motivele indică sprijinul pe care reclamantul îl acordă regimului sirian în calitate de asociat de afaceri apropiat al Rami Makhoulf. În această privință, pe de o parte, din articolul publicat de *Le Monde* și din informațiile care provin de pe site-urile internet „World Crunch”, „Eqstad”, „al Arabiya News” și din MEIRSS reiese în esență că reclamantul, implicat în comerțul cu produse alimentare cu Rami Makhoulf, a permis regimului sirian să eludeze măsurile restrictive, în măsura în care embargoul european nu privea produsele alimentare.

- 196 Or, mai întâi, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 98 de mai sus, entitatea reclamantului care își desfășoară activitatea în sectorul produselor alimentare, și anume OVO, nu mai există.
- 197 În continuare, în ceea ce privește Cham Holding, al cărei proprietar este Rami Makhlouf și în care reclamantul este acționar, nu rezultă, din lectura elementelor de probă prezentate de Consiliu, că această întreprindere operează în sectorul produselor alimentare.
- 198 În sfârșit, documentul WK 1755/2020 INIT nu furnizează alte precizări cu privire la forma pe care ar lua-o asociația reclamantului și a Rami Makhlouf în sectorul produselor alimentare.
- 199 Pe de altă parte, în ceea ce privește sprijinul acordat regimului sirian prin intermediul Cham Holding, al cărui proprietar este Rami Makhlouf și în care reclamantul este acționar, reiese din articolul publicat de agenția de presă Reuters și de pe site-urile internet „al Arabiya News”, „Enab Baladi” și „Al Janoubia” că Cham Holding prezintă o legătură cu regimul sirian. Totuși, aceste articole nu explică modul în care întreprinderea menționată ar oferi sprijin financiar sau economic regimului sirian.
- 200 În sfârșit, astfel cum s-a stabilit la punctul 182 de mai sus, reclamantul a repus în discuție în mod valabil statutul său de asociat de afaceri apropiat al Rami Makhlouf.
- 201 În consecință, trebuie să se considere că Consiliul nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale că reclamantul acordă sprijin regimului sirian ca urmare a statutului său de asociat de afaceri apropiat al Rami Makhlouf.
- 202 *Tertio*, motivele includerii indică faptul că reclamantul acordă sprijin economic și financiar regimului sirian în special prin intermediul societăților sale bazate în străinătate. În această privință, din cuprinsul punctelor 81, 96 și 106 de mai sus rezultă că reclamantul are interese economice în Siria din cauza AKSSA, a Phoenicia Tourism Company și a Cham Holding. Singura entitate situată în străinătate, mai precis în Liban, în care reclamantul avea, potrivit Consiliului, interese este Yass Marine. Or, astfel cum s-a arătat la punctul 78 de mai sus, reclamantul a demonstrat că această întreprindere nu exista. În plus, reiese, desigur, din articolul de pe site-ul internet „al Arabiya News” că AKSSA deține două sucursale, una în Grecia și cealaltă în Italia, însă acest lucru nu este confirmat de alte elemente de probă și, în orice caz, Consiliul face referire numai la activitățile desfășurate de reclamant din Liban pentru a susține că acordă sprijin regimului sirian prin intermediul activităților desfășurate în străinătate. Rezultă că partea din motivele includerii potrivit căreia reclamantul susține regimul sirian în special prin intermediul unor societăți bazate în străinătate nu este susținută corespunzător cerințelor legale.
- 203 În sfârșit, *quarto*, în măsura în care motivele de includere vizează celelalte activități comerciale ale reclamantului ca putând oferi sprijin financiar și economic regimului sirian, trebuie analizat cazul Phoenicia Tourism Company. În această privință, deși s-a stabilit, fără ca acest lucru să fie contestat, că reclamantul a semnat un contract cu Ministerul Turismului sirian pentru administrarea unui hotel pe insula Arwad, Consiliul nu explică totuși în ce măsură încheierea unui astfel de contract ar oferi sprijin regimului sirian. În special, plata unor sume de bani cu titlu de cheltuieli legate de participarea la procedura de cerere de ofertă și de garanție de bună executare care a avut loc în anii 2012 și 2013 nu poate fi considerată suficientă pentru a concluziona că, la data adoptării actelor atacate, și anume la peste șapte ani de la plata menționată, Consiliul a demonstrat sprijinul financiar acordat de reclamant. Pe de altă parte, elementele de probă conținute în documentul WK 1755/2020 INIT nu permit să se stabilească în ce alt mod Phoenicia Tourism Company ar susține regimul sirian.

- 204 În condițiile în care trebuie să se considere postul ocupat de reclamant în cadrul Camerei de Comerț siriano-rusă o activitate comercială, este necesar să se arate că documentul WK 1755/2020 INIT nu conține nicio informație cu privire la sprijinul financiar și economic pe care l-ar putea aduce regimului sirian prin intermediul acestui post.
- 205 În al doilea rând, în ceea ce privește susținerea pe care reclamantul ar acorda-o regimului sirian prin intermediul activităților sale de spălare de bani, trebuie arătat că reiese în esență din informațiile care provin de pe site-urile internet „Eqstad”, „al Arabiya News” și „Enab Baladi” că oamenii de afaceri sirieni, precum reclamantul, au obținut cetățenia libaneză în vederea deschiderii unor conturi bancare în Liban și pentru a putea ajuta regimul sirian să transfere fonduri.
- 206 În această privință, reclamantul susține, mai întâi, că afirmațiile respective sunt false, din moment ce, în esență, majoritatea oamenilor de afaceri sirieni care obținuseră cetățenia libaneză nu aveau nevoie de ea, întrucât dețineau deja cetățenia altor țări. Cu alte cuvinte, el nu ar fi obținut cetățenia libaneză pentru a ajuta regimul sirian să eludeze măsurile restrictive. Cu toate acestea, trebuie să se constate că argumentul reclamantului constituie o declarație generală nesusținută, care nu poate fi, prin urmare, admisă.
- 207 Pe de altă parte, reclamantul se prevalează de acuzațiile false de contrabandă ale regimului sirian pentru a demonstra că plecarea sa din Siria în Liban nu a fost apreciată de regimul menționat. Acest argument trebuie înțeles ca urmărind să demonstreze că reclamantul nu a putut acționa pentru regimul sirian prin deținerea cetățeniei libaneze. Cu toate acestea, este necesar să se constate, asemenea Consiliului, că reclamantul nu a reușit să prezinte indicii privind caracterul înșelător al acestor acuzații. Astfel, din elementele de probă prezentate de reclamant nu reiese în mod clar că decizia de punere sub sechestru provizoriu nr. 932 a Ministerului Finanțelor sirian din 6 ianuarie 2013 privea importul de autovehicule de ocazie care a avut loc cu mai mulți ani înainte. În această privință, nu poate fi stabilită nicio legătură între această decizie și declarația din 18 februarie 2004 de sosire a unei nave care transporta mașini de ocazie. Nici celelalte elemente de probă prezentate de reclamant, și anume confirmarea remiterii bonului de încărcare nr. 259 autorităților portuare din 25 februarie 2004 și declarația din 6 martie 2004 a Almahaba Transit & Clearance Company, nu conțin informații în această privință.
- 208 În aceste condiții, este necesar să se arate că, astfel cum s-a stabilit la punctul 171 de mai sus, reclamantul a demonstrat că s-a distanțat de regimul sirian. În asemenea împrejurări, Tribunalul consideră că reclamantul a ridicat o îndoială serioasă cu privire la motivele care l-au determinat să obțină cetățenia libaneză. Or, întrucât afirmațiile referitoare la spălarea banilor, astfel cum au fost amintite la punctul 205 de mai sus, nu sunt susținute de alte elemente concrete, este necesar să se concluzioneze că Consiliul nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale că reclamantul susținea regimul sirian prin intermediul unor astfel de activități.
- 209 Având în vedere toate cele de mai sus, este necesar să se constate că Consiliul nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale că reclamantul acordă sprijin regimului sirian.

b) Cu privire la beneficiul obținut de pe urma regimului sirian

- 210 Din motivele includerii numelui reclamantului pe listele în cauză reiese că acesta a obținut un avantaj din legăturile sale cu regimul sirian, ceea ce i-a permis să își extindă activitățile în sectorul imobiliar.

- 211 Părțile nu contestă că această parte a motivelor de includere privește în principal faptul că reclamantul a obținut, prin intermediul Phoenicia Tourism Company, un contract cu Ministerul Turismului sirian pentru exploatarea terenurilor în vederea dezvoltării și administrării unui hotel pe insula Arwad.
- 212 În plus, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 83 de mai sus, Consiliul a susținut corespunzător cerințelor legale faptul că reclamantul, prin intermediul Phoenicia Tourism Company, a încheiat un contract cu Ministerul Turismului sirian care îi permitea dezvoltarea și exploatarea unui hotel pe insula Arwad. De altfel, reclamantul nu contestă acest lucru.
- 213 Cu toate acestea, reclamantul neagă că obține un avantaj din contractul încheiat cu Ministerul Turismului sirian și susține în esență că a dorit, prin intermediul acestui contract, să preia controlul asupra terenurilor expropriate care au aparținut familiei sale și că, în cele din urmă, nu a investit în proiectul de construcție a hotelului din insula Arwad.
- 214 În această privință, trebuie arătat că, ținând seama de formularea motivelor includerii numelui reclamantului pe listele în cauză, astfel cum au fost amintite la punctele 14 și 44 de mai sus, este necesar ca Consiliul să fi demonstrat corespunzător cerințelor legale că acesta a obținut contractul cu Ministerul Turismului sirian tocmai ca urmare a legăturilor cu regimul sirian.
- 215 Or, deși părțile admit că reclamantul a obținut contractul în urma unei cereri de ofertă, nu reiese din articolul intitulat „Ministry of Tourism Awards New Contract to Manage Arwad Hotel” (Ministerul Turismului atribuie un nou contract pentru administrarea hotelului din Arwad), publicat la 26 noiembrie 2012 pe site-ul internet „The Syria Report”, nici din vreun alt element de probă din documentul WK 1755/2020 INIT, că reclamantul a obținut contractul ca urmare a unor legături speciale cu regimul sirian. Cu alte cuvinte, în cazul în care Consiliul demonstrează că contractul a fost încheiat, el nu susține că reclamantul ar fi făcut uz, în cadrul acestei proceduri de cerere de ofertă, de legăturile sale cu regimul sirian pentru a câștiga cererea de ofertă menționată. În această privință, nu se poate admite că simplul fapt de a câștiga o cerere de ofertă, chiar dacă a condus la încheierea unui contract cu un minister al regimului sirian, este suficient pentru a concluziona în sensul unor legături care să permită persoanei interesate să beneficieze de pe urma regimului sirian, în sensul articolului 27 alineatul (1) și al articolului 28 alineatul (1) din Decizia 2013/255, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2015/1836.
- 216 Prin urmare, Consiliul nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale că reclamantul a beneficiat de pe urma legăturilor sale cu regimul sirian pentru a obține contractul legat de dezvoltarea proiectului turistic al insulei Arwad și și-a extins astfel activitățile în sectorul turismului.
- 217 În plus, trebuie să se constate că elementele de probă prezentate de Consiliu nu permit să se verifice dacă reclamantul a obținut un avantaj din contractul astfel încheiat, în afara de încheierea însăși a contractului menționat.
- 218 Cu toate acestea, asemenea elemente de probă ar fi fost necesare, în măsura în care, astfel cum reiese din scrisoarea din 25 februarie 2020, contractul nu era încă executat pe deplin și nu trebuia să fie cu câteva luni înainte, ceea ce împiedică să se concluzioneze că reclamantul beneficiază de politica condusă de regimul sirian pe insula Arwad în materie de turism.

- 219 În plus, după cum s-a stabilit la punctul 179 de mai sus, deși nu este posibil să se afirme cu certitudine că reclamantul intenționa numai să recupereze terenurile expropriate care au aparținut familiei sale, nu este posibil nici să se afirme că avea intenția fermă de a dezvolta proiectul turistic al insulei Arwad, iar aceasta în pofida scrisorii din 25 februarie 2020.
- 220 Astfel, faptul că scrisoarea îl obligă pe reclamant să furnizeze o agendă de lucrări pe care trebuie să le efectueze pentru executarea contractului, cu excepția situației în care se expune unor acțiuni legale, nu poate fi suficient, în sine, pentru a atesta că reclamantul intenționa efectiv să pună în aplicare proiectul turistic al insulei Arwad.
- 221 Prin urmare, Consiliul, căruia îi revine sarcina probei, nu este în măsură să demonstreze că reclamantul a încercat să obțină un avantaj și a obținut efectiv un avantaj din regimul sirian prin intermediul contractului încheiat cu Phoenicia Tourism Company.
- 222 Pe de altă parte, trebuie arătat că Consiliul face referire și la avantajele acordate de regimul sirian reclamantului, astfel cum rezultă din articolul de pe site-ul internet „Eqstad”. Cu toate acestea, trebuie remarcat că acest articol face o distincție între situația reclamantului înainte și după anul 2011. Astfel, deși este, desigur, adevărat că articolul indică faptul că reclamantul a obținut avantaje înainte de anul 2011, același lucru nu este valabil pentru perioada ulterioară anului 2011. Dimpotrivă, chiar dacă articolul rămâne prudent în ceea ce privește natura legăturilor existente între reclamant și regimul sirian, acesta arată că reclamantul s-a retras din Cham Holding și a plecat în Liban. În consecință, nu se poate considera că articolul de pe site-ul internet „Eqstad” susține că reclamantul beneficia de pe urma regimului sirian la data adoptării actelor atacate.
- 223 Având în vedere ceea ce precedă, este necesar să se concluzioneze că Consiliul nu a dovedit corespunzător cerințelor legale faptul că reclamantul beneficiază de pe urma regimului sirian.

6. Concluzie

- 224 Reiese din ansamblul considerațiilor care precedă că Consiliul nu a dovedit corespunzător cerințelor legale temeinicia motivului de includere a numelui reclamantului pe listele în cauză, întemeiat pe statutul său de important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria, nici temeinicia motivului de includere a numelui său pe listele menționate, întemeiat pe asocierea cu regimul sirian.
- 225 Prin urmare, trebuie admis motivul unic invocat de reclamant.

C. Cu privire la efectele în timp ale anulării actelor atacate

- 226 Întrucât motivul unic este admis, se impune anularea actelor atacate în măsura în care îl privesc pe reclamant.
- 227 În această privință, Consiliul a solicitat, în cadrul celui de al treilea capăt de cerere, ca, în ipoteza în care Tribunalul ar anula actele atacate în ceea ce îl privește pe reclamant, Tribunalul să dispună menținerea efectelor Deciziei 2020/719 în ceea ce îl privește pe reclamant până când anularea în parte a Regulamentului de punere în aplicare 2020/716 produce efecte.

- 228 Mai întâi, în ceea ce privește Regulamentul 2020/716, trebuie amintit că, în temeiul articolului 60 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin derogare de la articolul 280 TFUE, deciziile Tribunalului care anulează un regulament intră în vigoare numai după expirarea termenului de recurs menționat la articolul 56 primul paragraf din statutul indicat sau, în cazul în care în acest termen s-a introdus un recurs, după respingerea acestuia.
- 229 În aceste împrejurări, în lipsa unui recurs, Consiliul dispune de un termen de două luni, prelungit cu termenul de zece zile prevăzut pentru considerente de distanță, începând de la notificarea prezentei hotărâri pentru a remedia încălcările constatate, adoptând, dacă este cazul, noi măsuri restrictive în privința reclamantului.
- 230 În continuare, în ceea ce privește Decizia 2020/719, trebuie constatat că Decizia (PESC) 2021/855 a Consiliului din 27 mai 2021 de modificare a Deciziei 2013/255 (JO 2021, L 188, p. 90) a înlocuit lista care figurează în anexa I la Decizia 2013/255 începând cu 29 mai 2021 și a prelungit aplicarea măsurilor restrictive, în ceea ce îl privește pe reclamant, până la 1 iunie 2022.
- 231 Prin urmare, în prezent, reclamantului i se aplică o nouă măsură restrictivă. Rezultă că anularea Deciziei 2020/719, în măsura în care îl vizează, nu determină dispariția includerii numelui său pe lista care figurează în anexa I la Decizia 2013/255.
- 232 În consecință, nu este necesar să se mențină efectele Deciziei 2020/719.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 233 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 234 Întrucât Consiliul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantului.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Decizia de punere în aplicare (PESC) 2020/212 a Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/211 al Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, Decizia (PESC) 2020/719 a Consiliului din 28 mai 2020 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei, și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/716 al Consiliului din 28 mai 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, în măsura în care aceste acte îl privesc pe domnul Abdelkader Sabra.**
- 2) **Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.**

Gervasoni

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 16 martie 2022.

Semnături

Cuprins

I. Istoricul litigiului și situația de fapt ulterioară introducerii acțiunii	2
II. Procedura și concluziile părților	4
III. În drept	5
A. Cu privire la admisibilitatea anexelor la cererea de acordare a unui timp suplimentar pentru prezentarea pledoariei depusă de reclamant	5
B. Cu privire la fond	6
1. Considerații introductive	6
2. Cu privire la motivele de includere și la stabilirea criteriilor de includere	7
3. Cu privire la elementele de probă	8
4. Cu privire la statutul de important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria ..	13
a) Cu privire la interesele economice ale reclamantului în sectorul maritim	13
b) Cu privire la interesele economice ale reclamantului în sectorul turismului	17
c) Cu privire la celelalte interese comerciale ale reclamantului	19
d) Cu privire la posturile reclamantului în mai multe organe și instituții	21
e) Concluzie cu privire la statutul reclamantului de important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria	23
f) Cu privire la legătura cu regimul sirian	23
5. Cu privire la asocierea cu regimul sirian	31
a) Cu privire la sprijinul economic și financiar acordat regimului sirian	32
b) Cu privire la beneficiul obținut de pe urma regimului sirian	34
6. Concluzie	36
C. Cu privire la efectele în timp ale anulării actelor atacate	36
Cu privire la cheltuielile de judecată	37